

Error 404

A problem has been detected and Rehti.exe has been shut down to prevent damage to your brain.

If this is the first time you've seen this stop error screen, restart your brain. If this screen appears again, follow these steps:

Check to make sure any new hardware or software is properly installed. If this is a new installation, ask your hardware or software manufacturer for any updates you might need.

If problems continue, disable or remove any newly installed hardware or software. Disable BIOS memory options such as caching or shadowing. If you need to use Safe Mode to remove or disable components, restart your brain, press F8 to select Advanced Startup Options, and then select Safe Mode.

If you'd like to know more, you can turn this magazine around.

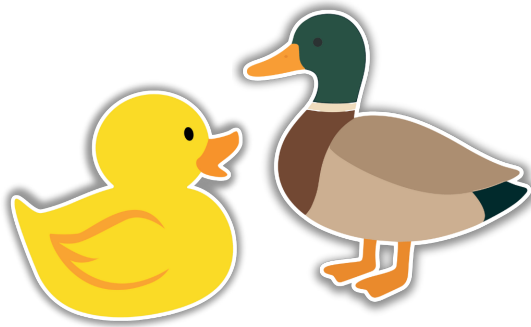
: (404

We can't seem to find the page
your looking for.

TA RI NA

(CHA CHA CHA)

Sanat: Roni Saarti, Tarina ry

Rankka viikko ja sata projektia takana
Haluisin vaa nyssel kotiin, apua
Ilta on vasta nuori ja aikaa edata
Tää jäinen tuottamine on oikeest cinemaa

Pidätkö ny musta kii ku mä alan huutaa

TA RI NA
TA RI NA NAA

En mieti muuta ku kahvin juomista huudan

TA RI NA
TA RI NA NAA

Haluun alan töitä ja valmistua huudan

TA RI NA
TA RI NA NAA

Ja mä fixaan postis en enää jaksaa huolia huudan

TA RI NA
TA RI NA NAA

Monta kurssisuoritusta on jo takana
Taitaa mepon ilmastointi alkaa hajota
Harkka paikka saamat ei pysty luovuttaa
Tän alan töitä mahotonta on kai saavuttaa
Kelan tuet kutsuu en enää jaksaa painaa
Niiku Ta Ri Na ny oon pulassa

Pidätkö ny musta kii ku mä alan huutaa

TA RI NA
TA RI NA NAA

En mieti muuta ku kahvin juomista huudan

TA RI NA
TA RI NA NAA

Haluun alan töitä ja valmistua huudan

TA RI NA
TA RI NA NAA

Ja mä fixaan postis en enää jaksaa huolia huudan
wouu

Now I speak english
'Cause in Ta ri na
We're all so international
'Cause in Ta ri na
We have all kinds of study paths
Ta ri na hopes and dreams are all i got
Thought my work is done when new fun tasks are
piling on
Ta ri na I can finally use my time for good
For good I can do everything if I'd just have time

Ny lähden mepolle
Koska Ta ri na
Uudet prokkikset odottaa
Siksi Ta ri na
Järkkää meille hupia
Kyllä Ta ri na
Kaataa päällemme shamppanjaa
Huudan Ta ri na

TA RI NA
TA RI NA NAA

Huudan Ta ri na

TA RI NA
TA RI NA NAA

TA RI NA
TA RI NA NAA

KIITTI LAULUSTA, BEST SITSIT
REETTORIT <3 TARINA

NÄIN VIETÄT RIEMUKKAAN LOMAN

– neljä tärppiä

Lumi Hannula

Onko joululomasi vielä tyhjää täynnä? Kokosimme yhteen riemukkaimmat lomapuuhat, jotta sinä voisit ottaa arjen lisäksi nyt myös lomasi suorittamisen kannalta!

Vapaudu tavanomaisesta

Oletko rajoittunut normeihin? Päästä nyt irti kahleistasi ja sysäise lomasi käyntiin harjoittamalla omaa tahtoasi.

Aloittelevalle lomailijalle: Tee lumienkeli nurmikolle ja kokeile pupuloikkia juoksulenkkin sijaan. Pian tunnet, etteivät riemuasi enää rajoita leuto sää eivätkä liikkumisen konventiot. Heiluta samalla hyvästit tarpeelle selitellä itseäsi muille ja anna ohikulkijoiden tehdä vapaasti tulkintoja sanattomasta viestinnästäsi.

Kokeneelle konkarille: Unohda tavalliset juhlaherkut ja herätä kulinaristiset haaveesi eloon. Miltä kuulostaisi esimerkiksi tähtitorttu sinappisilmällä tai minttusuklainen seitankinkku? Nauti mieliteoistasi – ihan vain koska voit. Jos haluat maistattaa luomuksiasi myös muille, saat-
taa tilanne vaatia konfliktien hallintaa.

Reippaile luonnossa

On aika koskettaa ruohoa monestakin syystä: kuten siksi, että altistuminen viheralueille näyttää olevan yhteydessä parempaan terveyteen (Twohig-Bennett & Jones, 2018).

Aloittelevalle lomailijalle: Lähtekää reettoriporukalla puunhalausvävylle! Muistakaa pukeutua sääolot huomioiden ja pakata tarvittaessa pidemmälle retkelle eväät mukaan. Saatte luontoretellä otettua myös ihania Instagram -kuvia. Tärkeintä tietenkin on yhteinen hauskanpito – toiseksi tärkeintä on olla oman elämänsä sometähti.

Kokeneelle konkarille: Opettele tunnistamaan lähiluontosasi lintujen ääniä. Voit myös yrittää jäljitellä sirkutuksia itse! Samalla opit hahmottamaan paremmin erilaisia äänenkäytön tapoja ja laajennat nonverbaalisen viestinnän arsenaaliasi. Saat uudesta taidostasi myös uuden hauskan faktan, jonka kertoa seuraavassa ryhmäytymistilanteessa.

Tutustu itseesi ensin

Analysoitko usein muiden tarpeita ja toimintaa vuorovaikutustilanteissa? Nyt on aika kääntää katseesi sisäänpäin.

Aloittelevalle lomailijalle: Etsi argumentointivirheet sinua rajoittavasta sisäisestä puheestasi, joka estää sinua tekemästä itsellesi mielekkäitä ja merkityksellisiä asioita. Laadi sen jälkeen – kaikkia vaikuttamisen keinoja hyödyntäen – kannustava puhe itsellesi ja esitä se peilin edessä. Toista tarvittaessa.

Kokeneelle konkarille: Tee syväkatsaus vapaavalintaisesta itseesi liittyvästä aiheesta. Voit kokeilla esimerkiksi värianalyysia, kuuntelutyyliallyysia tai kiintymyssuhdeanalyysia. Parempi itsetuntemus antaa sinulle voimia juhlakauden kaikenlaisiin kohtaamisiin ja kysymyksiin.

Elä parasta sinäkuulamaasi

Astumalla mukavuusalueesi ulkopuolelle voit saada oivalluksia itsestäsi, toisista ihmisistä ja ihmissuhteista.

Aloittelevalle lomailijalle: Heilastele rektorin kanssa! Ei ole mitään parempaa kuin kumppani loistavalla vuorovaikutusosaamisella. Vaikeatkin vuorovaikutustilanteet sujuvat kuin tanssi kahdelta retoriikan taitajalta. Tehokuutenne, tarkoituksenmukaisuutenne ja itsereflektiotaitonne auttavat myös erokeskustelussa, jos lusikat menevätkin jakoon.

Kokeneelle konkarille: Tykästy teekkariin ja yritä kertoa tunteistasi. Jos eksplisiittinen ilmaisu vaikuttaa pelottavalta, kokeile epäsuoria viestintästrategioita. Voit esimerkiksi käyttää hänen opinnäytettään seuraavan kurssityösi lähteenä tai julkaista hänestä polyseemisiä rakkausrunojaan mahdolliset henkilötunnisteet häivyttämällä.

Jutussa viitattu seuraavaan artikkeliin: Twohig-Bennett, C., & Jones, A. (2018). The health benefits of the great outdoors: A systematic review and meta-analysis of greenspace exposure and health outcomes. Environmental Research, 166, 628–637. <https://doi.org/10.1016/j.envres.2018.06.030>

Retoriemukasta lomaa!

ASTRETOLOGIA

Aino Kankkunen

OINAS (21.3.–20.4.)

Olet saanut syksyllä paljon ideoita, joista innostua. Arjessasi ei ole tylsiä hetkiä. Talvella sinulla onkin erityisen energinen vaihe – ota siitä kaikki irti! Nyt on hyvä hetki tarttua myös vaikeilta tuntuviin asioihin.

Vinkki joululomalle: Kokeile talvilajia, jota et ole ennen testannut.

HÄRKÄ (21.4.–20.5.)

Olet kokenut syksyllä onnistumisia työssä ja harrastuksissa, hyvä härkä! Pidä tästä kiinni, ettet jäähdä paikoillesi. Keskity joulukuussa itsestäsi huolehtimiseen.

Vinkki joululomalle: Käy ystävän kanssa pulkkamäessä ja pakkaa kaakaot mukaan.

KAKSOSET (21.5.–21.6.)

Syksysi on ollut vilkas ja antoisa. Elät vahvasti tunteella ja nautit arjen pienistä iloista. Muista kuitenkin pitää arjen tuoksinassa myös rauhoittumisen hetkiä.

Vinkki joululomalle: Testaa jotakin uutta saunatuoksua.

RAPU (22.6.–22.7.)

Hyvä muistisi on ollut hyödyksi, ja olet menestynyt opinnoissasi, hienoa rapu! Joulukuussa luvassa on suuria oivalluksia elämääsi liittyen. Tämä vaihe kestää joulun yli, joten mieti rauhassa.

Vinkki joululomalle: Kirjoita ylös kuluneen vuoden parhaat hetket.

LEIJONA (23.7.–22.8.)

Arkesi ja ihmissuhteesi rullaavat poikkeuksellisen hyvin, hyvä leijona! Saat joulukuussa yllättäviä uutisia ja pääset osoittamaan kunnianhimosi.

Vinkki joululomalle: Vieraile ystävän kanssa jossakin lempipaikassasi, esimerkiksi söpössä putiikissa tai kahvilassa.

NEITSYT (23.8.–22.9.)

Syksy on ollut sinulle hyvinvoinnin ja huolenpidon aikaa. Olet onnistunut keskittymään ystävyys-suhteisiisi. Kuitenkin vuodenvaihteeseen liittyy jännitteitä ihmissuhteissasi, ja nyt on käyttöä suoralle puheelle. Rohkeutta siis siihen, neitsyt!

Vinkki joululomalle: Kokeile jotakin itsellesi uutta harrastusta.

VAAKA (23.9.–22.10.)

Olet onnistunut saavuttamaan tasapainon arjessasi, hyvä vaaka! Nyt kannattaa ottaa myös riskejä, sillä tulet onnistumaan pitkäaikaisessa tavoitteessasi. Olet tyyppillisesti sosiaalinen perhonen, mutta nyt olisikin hyvä aika keskittyä olemaan myös yksin.

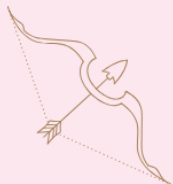
Vinkki joululomalle: Järjestä itsellesi "me time" -hetkiä.

SKORPIONI (23.10.–22.11.)

Tänä syksynä olet todella paneutunut uuden oppimiseen, hyvä skorpioni! Olet päässyt loistamaan omalla osaamisalueellasi ja saanut siitä kiitosta. Alkuvuodesta sinulla olisi kuitenkin aikaa myös rentoutumiselle, joten muista tasapaino!

Vinkki joululomalle: Rentoudu jouluelokuvan ja konvehtien parissa.

JOUSIMIES (23.11.–22.12.)

Syksy on ollut sinulle unelmoinnin aikaa. Olet ikuisena optimistina keskittynyt mahdollisuuksiin esteiden sijaan. Kova työ ja sisukkuus alkavat pian kantaa hedelmää, ja tulevaisuudessasi saattaa siintää myös romantiikkaa.

Vinkki joululomalle: Käy treffeillä yksin tai jonkun kanssa esimerkiksi Joulutorilla tai Tallipihalla.

KAURIS (22.12.–19.1.)

Olet ollut opiskeluissasi sitkeä ja ihmissuhteissasi kärsivällinen, hyvä kauris! Sinulle on tarjoutunut tilaisuus tehdä yhteistyötä nykyisen tai uuden yhteisön kanssa. Muista työskentelyn ohella myös rentoutuminen ja hauskanpito! Syksy on sinulle otollista aikaa uusien tuttavuuksien tapaamisille.

Vinkki joululomalle: Vieraile jossakin itsellesi uudessa paikassa.

VESIMIES (20.1.–19.2.)

Olet oivaltanut syksyn aikana jotakin uutta itsestäsi, ja tämä oivallus on saanut sinut ottamaan askelia unelmiasi kohti. Syksy on sinulle otollista aikaa osallistua johonkin hankkeeseen. Ihmissuhteissasi olet ollut tyyppilliseen tapaasi avulias toisille, mutta älä kuitenkaan unohda itseäsi.

Vinkki joululomalle: Omista yksi päivä lomasta jollekin, mitä olet pitkään halunnut tehdä.

KALAT (20.2.–20.3.)

Keskityt tällä hetkellä vahvasti tulevaisuuteen ja työskentelet siellä siintävien asioiden eteen ponnekkaasti ja intohimoisesti. Muista kuitenkin keskittyä myös tähän hetkeen, asiat järjestyvät kyllä!

Vinkki joululomalle: Keskity hetkessä elämiseen – kokeile esimerkiksi palapelin tekoa ystävän kanssa.

REETTOREIDEN RUOKANURKKAUS

Venla Varjonen

Tervetuloa reettoreiden ruokanurkkaukseen, jonne on koostettu teidän lempiruokianne! Täältä löydät inspiraatiota omaan kokkailuun tai täsmällisiä ravintolavinkkejä silloin, kun Juvenes ei enää tarjoakaan tarpeeksi kulinaarisia kokemuksia.

Menu

Shanghai-tacot
itse tehtynä tai
Lie mi -ravintolas-
ta!

– kulinaristi

Moussan Bang bang-kukkakaali
Tamperealaisen Moussa-ravintolan alkuruokalista-
ta löytyvä annos: kukkakaalifrittereitä mausteis-
essa bang bang -kastikkeessa + lime-aiolia.
Kannattaa ottaa isompi annos, on meinaan torkke-
hyviä!
– Näläkäne

Poke bowlit!
Moipoke-ravintola
<3
– Pokelover

Tortellinivuoka

Paras ja helpoin "lohturuoka" arkeen!! Valmiita tortellineja, tomaattikastiketta, kirsikka-tomaatteja ja mozzarellaa! Basilikaa myös, jos sellaista saatavilla. Voisin syödä aina

– Pastalover

Kiinalainen

Hämeenkadun Prisman -30% ylijäämänuodelit ja -kana

– Tarjoushaukka

Karjalanpaisti

Parhaimmillaan silloin, kun lihaa on kypsennetty kunnolla yön yli niin, että se on täydellisen mureaa. Lisukkeena joko keitetyt perunat tai perunamuusi!!

– Nautiskelija

Halloumipasta

Helppo ja nopea, spessummalta tuntuva arkiruoka, joka hittää aina. K-ruoka -reseptiä saa tunnattua tosi helposti esim. vaihtamalla pastaa, lisäämällä sekaan pestoa tai budjetitietäväisemmän version vaihtamalla halloumin grillijuustoon, eikä balsamiviinietikkaakaan tarvii ostaa kuin kerran <3

– pastamestari

Tortillat

Lisukkeena pitää olla vähintään aurajuustoa ja ananasta

– Professional

Katkarapukeitto

Raaka-aineet

- 6 perunaa
- 1 punasipuli
- 1/2 punainen suippopaprika
- 5 valkosipulinkynttä
- 7 dl vettä
- 6 rkl tomaattipyrettä
- 1 kasvisliemikuutio
- 1 kalaliemikuutio
- 1 tl sokeria
- 2 dl ruokakermaa
- 1/4 tl mustapippurirouhetta
- 200 g katkarapuja

Keitä perunat kypsiksi. Pilko ja kuullota sillä välin pannulla punasipuli ja paprika. Jos tykkäät vähemmän valkosipulisesta keitosta, kuullota myös valkosipulit. Lisää liemikuutiot, tomaattipyree, pippuri ja sokeri keittoon. Kiehauta. Lisää pannun sisältö ja kerma keittoon. Kiehauta ja survo sauvasekoittimella (ei ole pakollista). Laita liesi pois päältä ja lisää sulatetut katkaravut sekä mahdolliset valkosipulin viipaleet keittoon. Anna hautua hetken ja valmista on.

- Täti-ihminen

Feikkikanapasta

(eli soijasuikalepasta mutta siis maistuu iha kanapastalt mut on vege!!!)

Resepti:

Tarvitsee:

- MUU hunajaiset soijasuikaleet
- Kaurakerma
- Sipuli
- Tagliatelle
- Suola
- Pippuri

Teko:

1. Pistä suolattu pastavesi kiehumaan ja pastat keittymään.
  2. Pilko sipuli ja paista pannulla pienessä määrässä öljyä.
  3. Hetken päästä lisää soijasuikaleet.
  5. Lisää maissit ja mausteet, sekoittele muutama minuutti.
  6. Laske vähän lämpötilaa ja pistä kerma sekaan. Sekoittele pari minuuttia.
  7. Laita pasta ja kastike lautaselle ja nauti!
- Vegekanan ystävä

Liian raitis ankaksi

Elisa Erkkilä

Reettoreiden rakas maskottiankka Juhani "Julli" Akseli joutui viime keväänä suurennuslasin alle, kun Rehti julkaisi eksklusiivisen katsauksen tuon kumisen keltanokan menneisyyteen. Juttu herätti enemmän kysymyksiä kuin antoi vastauksia. Lukemattomat uutismediat koittivat saada yhteyttä Julliin – tuloksetta. Tuo ankka oli liplattanut lajitovereistaan poiketen kesäksi etelään, eikä suostunut vastaamaan yhteydenottopyyntöihin. Nyt Julli kuitenkin palaa valokeilaan antamaan yhden haastattelun aiheen tiimoilta.

Istahdin Jullin kanssa alas lähikapakkaani. Baaritiskillä minua vastassa ei ollut mikään nuhjuinen elämänsä kyllästynyt maskotti, vaan sulat sulavasti sutinut, levollisen näköinen räpyläjalka. Julli ei vaikuttanut millään tavalla hermostuneelta, vaan juuri niin viileän itsevarmalta kuin aina ennenkin.

“Miten menee Julli? Ihan niinkun oikeasti?”

Mitäs tässä – samaa vanhaa, samaa vanhaa. Kesän lepuutin siipiäni, mutta tämän syksyn olen taas ollut vauhdissa. Olen pitänyt itseni kiireisenä yrittäessäni pysyä mukana fuksien tohinassa, pitkiä päiviä Retokodissa ja vielä pidempiä iltoja Tampereen yössä.

“Keväällä sinusta tehtiin paljastusjuttu. Mitkä fiilikset sinulle siitä jäi?”

Menneisyys on mennyttä. Minä osoitan nokkani kohti tulevaa. En voi tosin sanoa, ettenkö olisi ollut hieman yllättynyt jutusta – minultahan ei siihen haastattelua pyydetty! En kuitenkaan häpeä menneisyyttäni. Tämä ankka on nähnyt ja kokenut yhtä sun toista, siinä lehtijuttu osui naulan kantaan. En allekirjoita ihan kaikkea minusta kirjoitettua, mutta tämä ankka ei pienestä hätkähdä. Haluankin kertoa kaikille reettoreille voivani hyvin ja odottavani innolla tulevaa vuotta.

“Eli kesälomallasi etelään ei ollut mitään tekemistä jutun kanssa?”

Eikö ankka saa lomailla rauhassa? Sitä paitsi kesällä Retokoti loistaa tyhjiytään, joten minun oli etsittävä viihdetä muualta. Siinä kaikki. Hmph.

“Vai niin. Etelästä puheen ollen, jutun mukaan juuresi juontavat merelle. Kaipaатko aavalle ulapalle koskaan?”

En tiedä, kuvailisinko lasten tahmaisissa käsissä päivästä toiseen pyörimistä kovin romanttiseksi merikarhuelämäksi. Totuus on se, että viihdyn paljon paremmin rakkaiden reettoreideni huomassa. Tulen sitä paitsi merisairaaksi kovassa aallokossa. Olen enemmän kuin tyytyväinen päästessäni aina Ääniaalloilla muistelemaan vanhoja kotikulmia, mutta takaisin en haluaisi palata. Aina, kun palaudun vakaalle maalle ehjänä ja tallessa risteilyltä, huokaisen helpotuksesta. Sitä paitsi uiskentelua nyt voi harastaa niin Sor-sapuistossa kuin Tammerkossakin.

“Olet siis ilmeisen kuiva ankka. It-seasiassa lehtijutun jälkeen reettoriden keskuudessa nousi huoli siitä, oletko jo liiankin raitis? Ovatko parhaat bilepäiväsi jo menneet?”

Kuulkaas: sille reettorille tulen näyttämään ankan munat, joka minua liian raittiiksi tituleeraa! On totta, että elän nykyään terveellisempää elämää. Nautin käsitöistä ja hitaista sunnuntaiaamuista. Olen myös täysin hurah-
tanut ankkapilatekseen! Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö tämä ankka innostuisi edelleen maistelevaan jallujaffaa ja veivaamaan pyrstöänsä Kaijakan tanssilattialla aamuyön pikkutunneille asti. On löydettävä tasapaino kaiken välillä. Tekin opitte sen vielä, kun olette yhtä vanhoja kuin minä.

Minulla on edessä vielä monet bileet: tänäkin syksynä pääsin vuosijuhlille riehumaan oikein olan takaa. Olisitte nähneet jatkoilta otetut kuvat!

(toim. huom. Saimme käsiimme kyseiset kuvat, mutta emme julkaise niitä arkaluontoisen sisällön takia. Huhhuh.)

“Mennäänpä eteenpäin. Lehtijutussa mainittiin naapurissasi tapahtunut murha. Voitko avata tapahtumia?”

En kommentoi asiaa.

“Johtuuko tämä siitä, että kyseessä ei ollut sinä, vaan edeltäjä-Jullisi?”

Kuulkaas te senkin draamannälkäiset haaskat, minä en [REDACTED] ja jos vielä yhdenkään kerran kysytte niin [REDACTED] tulee ja [REDACTED] teidät niin et-[REDACTED]

Tässä vaiheessa jouduimme keskeyttämään haastattelun. Tilanne sovittiin asianomaisten kesken. Muutaman irronneen höyhenen, yhden mukiloidun reettorin ja pienen sovintohörpyn jälkeen Julli oli taas valmis vastaamaan kysymyksiimme.

“Noniin, oletko valmis vielä yhteen kysymykseen?”

Kyllä. Pahoittelut aiemmasta. En vain keskustele mielelläni menneisyydestäni.

“Sinut on jutun mukaan kastettu teekkariksi ja jutussa kerrottiin joidenkin vuosien takainen tarina sinun kidnapatuksi tulemisestäsi. Koetko vetoa Hervantaan?”

Rakkaat reettorit. Haluan tämän olevan teille esimerkkinä siitä, että poikkitieteellisyys on rikkautta. Unelmat on tehty tavoiteltaviksi, ja jos se tarkoittaa elämää Mikontalossa, puolittettuja haalareita ja kummallisia sitsisääntöjä, niin olkoon. Teekkarit ovat hyvää seuraa, kuten journalistitkin! En kuitenkaan koe tällä hetkellä kutsua Hervantaan, vaan juuri nyt haluan vain rakentaa kotipesäni vankasti uuden Retokodin nurkkaan, nauttia kahvin tuoksusta ja siitä 24/7 podcastista jonka te ihanat reettorit minulle tarjoatte. Kvaak ja pus!

*Tässä jutussa ei vahingoitettu yhtäkään ankkaa. Päätoimittajasta emme voi sanoa samaa.

TOIMITUS TESTAA:

1001-pelit

Huom! Pyrimme välttelemään juonipaljastuksia, mutta arvostelut sisältävät kuitenkin viittauksia pelien sisältöön. Lukeminen omalla vastuulla.

Kaikkien kiireidensä keskellä Rehtin toimitus sukelsi internetin syövereihin testaamaan 1001-pelien tarjontaa. Mukana testauksessa oli pelejä laidasta laitaan. Pelien lisäksi keskustelua herätti itse sivusto: miksi siellä on erikseen tyttöjen pelit, mutta ei poikien pelejä? Sen sijaan esimerkiksi toiminta- ja taitopelit ovat saaneet omat kategoriansa. Pelit herättivät toimituksessa nostalgian tunteita, mutta peligenrejen jaottelu tuntui lähinnä pölyttyneeltä ja tunkkaiselta.

CHARGER ESCAPE

Osalle tuttu, osalle tuntematon hevospakopeli aiheutti toimituksessa hämmennystä: pelin uunin sekä toimittajien harmaiden aivonystyröiden käydessä kuumina pakeneminen tallista osoittautui yllättävän haastavaksi. Realismia pelistä ei puuttunut, vaan kadonnutta rehukauhaa etsittiin yhtä epätoivoisesti kuin oikeillakin hevostalleilla. Lopulta osa pelaajista pääsi nauttimaan vapaudesta kuin taivaan linnut konsanaan toisten jäädessä jumiin lukkojen taakse.

Toimitus hajaantui pelaamaan useita erilaisia ajosimulaattoripelejä: pelejä avattaessa joidenkin tietokoneet jättivät tietosuoja-varoitukset huomiotta toisten tietokoneiden uljaasti suojellessa käyttäjänsä tietoturvaa ja kieltäytyessä lataamasta pelejä. Vai voisiko olla, että kaikille pelit eivät auenneet ajokortin puutteen takia? Oli kortittomuus syy alkuvaikeuksien takana tai ei, toimituksen rallittelusta ei jännitystä puuttunut Lambon kierähtäessä katolleen ja Ladan ajaessa karhun päältä. Kuski kylläkin puolustautui väittäen vain yrittäneensä ystävystyä karhun kanssa.

AJOSIMULAATTORI

PAPA'S -PELIT

Papa's ravintolapelit aiheuttivat toimituksessa nostalgian tunteita toimittajien keskittyessä intensiivisesti täydellisten annosten rakentamiseen. Pian peli toi kuitenkin mieleen todelliset työelämän paineet ravintolan asiakkaiden arvostellessa työnjälkeä ja jättäessä jälkeensä liian pieniä tippejä jo valmiiksi pienen palkan päälle. Jotkut asiakkaat jäivät ilman pitsaa, kun toimitus päätti ottaa loparit ennen kuin peli ehti romuttaa viimeisetkin rippeet minäpystyvyydestä.

Yksinkertainen pelimekaniikka hämäsi alkuun ensikertalaisia, mutta osoittautui nopeasti koukuttavaksi. Ilmapalloja puhkovat apinat tekivät kyseenalaistamatta työtä käskettyä ja saivat toimituksen jälleen kerran pohtimaan yhteiskuntaa ja sen koneistoa. Kuten opiskelijan elämässä muutenkin, oli tässäkin pelissä fiksu rahankäyttö avainasemassa selviytymisessä. Kilpailuhenki roihahti yhden toimittajan pelatessa pelin loppuun asti tietokoneen tuuletin huutaessa tuskissaan.

BLOONS TOWER DEFENCE

3 PANDAS

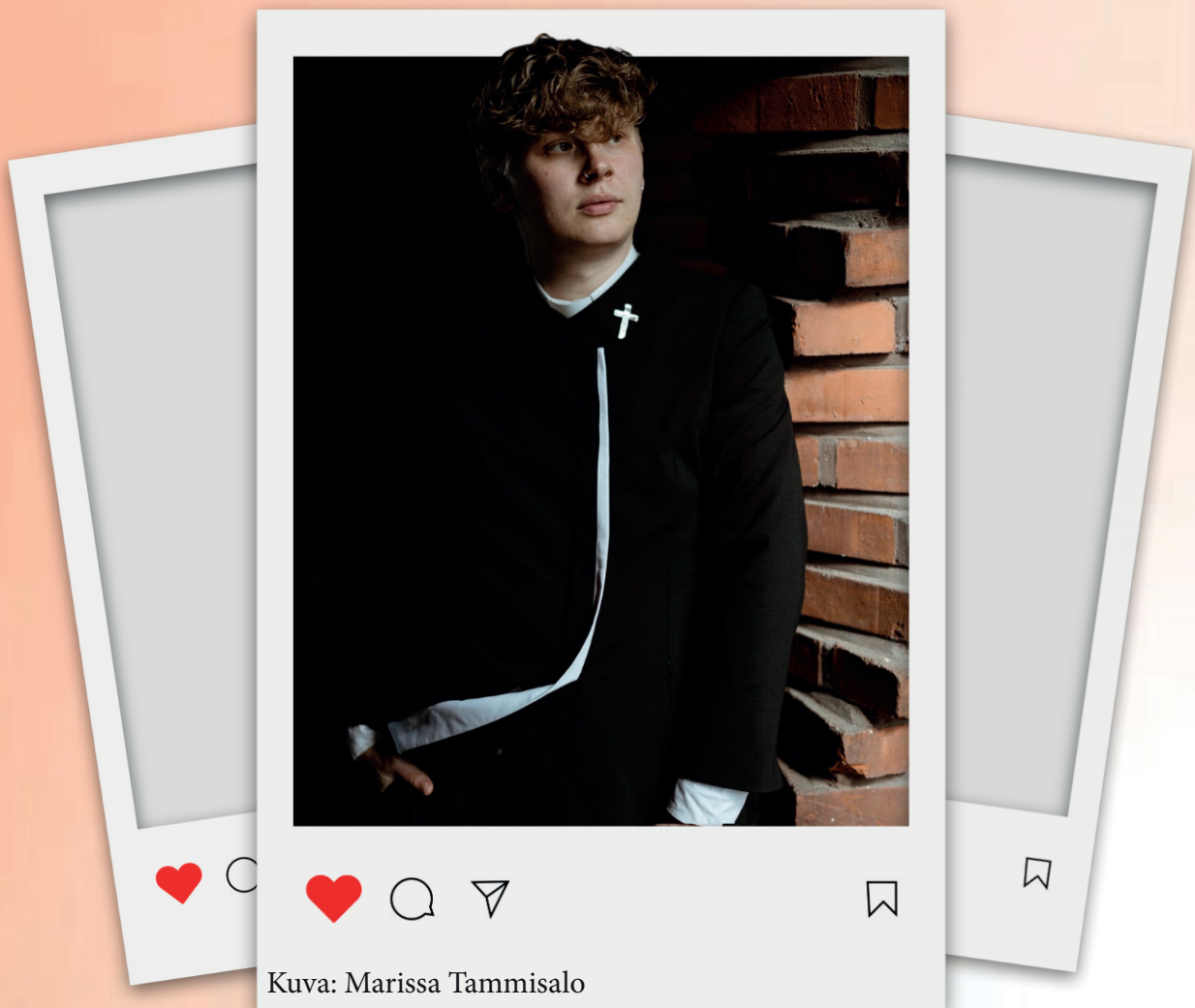

Tämä tasohyppelypeli hurmasi laadukkailla grafiikoillaan ja sympaattisilla hahmoillaan, tuoden mieleen viraalivideot kömpelöistä pandoista ja saaden meidät pohtimaan, miten ne eivät ole vielä kuolleet sukupuuttoon. Suloiset, mutta höntit pandat eivät pelissäkään aina noudattaneet pelaajan käskyjä vaan toimivat oman etunsa vastaisesti.

Klassikkojen klassikko co-op-peli ja ansaitusti niin. Peli on hyvin tehty ja etenee sulavasti juuri sopivalla tahdilla, joka piti myös toimituksen TikTok-aivot hereillä. Erityismaininta pimeälle tasolle, joka muuttui entistä jännittävämmäksi, kun päätoimittajan kone päätti vahvistaa tunnelmaan pimentämällä ruudun kesken kaiken.

FIREBOY & WATERGIRL

Petja Kopperoinen ei tunnistanut itseään pappistereotypioista – nyt hän rikkoo niitä somessa

Aapeli Rytkönen

Kun Petja Kopperoinen vihittiin papiksi, hän kuvitteli vetäytyvänsä hiljaisempaan arkeen – ehkä jopa pois näkyvistä. Sosiaalisen median pappisisällöt eivät voisi olla kauempana siitä, mitä hän itsestään ajatteli. Syy oli selvä: ihmiset niputetaan somessa työpaikkansa edustajiksi, ja pappeihin liitetään yhä pitkät rivit stereotypioita, joista Kopperoinen ei tunnistanut itseään lainkaan.

Silti juuri sosiaalinen media vei hänet lopulta mukanaan. Paavalin seurakunnan TikTok syntyi läpistä, kun kollega heitti ilmoille puolihuolimattoman podcast-idean ja esihenkilö kertoi liittyneensä TikTokiin. Pian videot lähtivät trendaamaan, ja Kopperoinen huomasi rikkovansa niitä samoja ennakkoluuloja, jotka olivat aluksi pitäneet hänet poissa somesta. Nyt 28-vuotias seurakuntapastori käyttää näkyvyyttään avatakseen papin arkea, tavoittaakseen nuoria ja ottaakseen kantaa kirkon sisäisiin kipukohtiin omalla, humoristisella ja suorasukaisella tyyllillään.

Miten päädyit tuomaan papin työtä ja uskoa sosiaaliseen mediaan? Oliko se tietoinen viestinnällinen päätös vai syntyikö idea orgaanisesti työn ohessa?

Kun ryhdyin papiksi, ajattelin, että vetäydyn kaikkialta ja kaikesta. En ajatellut, että mitenkään erityisesti alkaisin kertomaan pappisjutuja sosiaaliseen mediaan tai edes jakamaan mitään uskonasioita somessa. Ajatus johtui varmasti siitä, että kovin usein sosiaalisessa mediassa henkilöt liitetään tavalla tai toisella työpaikkaansa, mikäli työpaikka on julkisesti tiedossa. Samoin pappeihin kohdistuu lukuisia stereotypioita, joista en mielestäni täytä yhtäkään, joten pappistodellisuuden tuominen omaan someen ei tuntunut hyvältä ajatukselta.

Paavalin seurakunnan Tiktok, josta kaikki lähti liikkeelle, sai alkunsa läpästä. TikTok-kollegani Anni Kormilainen ehdotti, että tekisimme seurakunnalle podcastin. Kieltäydyin kunnasta, koska en ole koskaan päässyt sisään podcast-skeneen – en ole koskaan voinut ymmärtää, että joku jaksaa kuunnella, kuinka rambrouskit jähmeävät turhanpäiväisesti. Pian ehdotuksen jälkeen esihenkilömme, Kari Kanala, kertoi liittyneensä TikTokkiin. Siitä se ajatus sitten lähti.

Jostain syystä TikTok-videot lähtivät trendaamaan ja yhtäkkiä olimme suuren yleisön tietoisuudessa. Kun julkisuutta kertyi, päätin käyttää julkisuutta myös henkilökohtaisen pappissomeni päivittämiseen, erityisesti kannanottojen tekemiseen kirkollisiin teemoihin henkilöbrändini kautta. Viestintä alkoi tuntua omalta jutulta, joten lähdin harrastuksen vuoksi myös opiskelemaan viestintää Helsingin yliopistoon ja Haaga-Heliaan. Hankin siis pätevyyden jälkiakteen, kuten kuuluu.

Ja nyt meikä rikkoo niitä stereotypioita, jotka uran alussa tuntuivat rajoittavan omaa somekäyttäytymistä.

Millaisia tavoitteita sinulla on somesisällöilläsi – haluatko esimerkiksi avata papin arkea, herättää keskustelua uskosta vai madaltaa kynnystä lähestyä kirkkoa?

Ajattelen, että ensisijainen tarkoitukseni on tavoittaa nuoria ja nuoria aikuisia, joita kirkko ei perinteisesti tavoita. Tämän vuoksi somealustaksikin valikoitui Tiktok, jonka suurin käyttäjäryhmä on alle 25-vuotiaat. Samalla suurin kirkosta eroava ikäryhmä on 20-29-vuotiaat ja ajattelen, että osasyynä on nimenomaan se, ettei kirkko tavoita heitä. Pyrimme tekemään sisältöä, joka puhuttelee nuoria ja nuoria aikuisia, ja joka tavoittaa heitä.

Tavoitteena on myös madaltaa kynnystä lähestyä kirkon työntekijöitä ja kirkkoa. Kovin usein kirkon työntekijöitä, etenkin pappeja, pidetään jäykkänä ja vanhanaikaisina. Kirkon työntekijöihin kohdistuvat stereotypiat ovat monesti jostakin menneestä ajasta tai Suomi-filmeistä tuttuja, jotka eivät ole pitäneet paikkaansa enää vuosiin.

“Näitä käsityksiä pyrimme murtamaan osoittamalla, että kirkon työntekijätkin ovat vain ihmisiä. Ja kovin tavallisia ihmisiä olemmekin. Minäkin saatan juoda vapaapäivänäni lonkeroa – ajatella!”

Stereotypioita murtamalla myös madallamme kynnystä olla yhteydessä kirkon työntekijöihin. Myös evankelis-luterilaista kirkkoa pidetään harmaana, virkamiesmäisenä ja uudistumattomana. Tai ylipäätään kristinuskona. Tämäkään ei pidä paikkaansa, vaan kirkko elää ajassa, kuten on aina elänyt. Paljon onkin tullut palautetta, että meidän sisällön vuoksi ihmiset ovat uskaltaneet kirkkoon ensimmäistä kertaa vuosiin, kun mielikuva kirkosta on muuttunut. (Sivuhuomautuksena todettakoon, että mielikuvan muuttamista teemme myös kovin varovaisesti tätä nykyä. Se, että Paavalin seurakunta on uudistusmielinen ja avoin, ei tarkoita, että tilanne olisi kaikissa Suomen seurakunnissa. Kuumottelee ajatus siitä, että henkilö näkee Paavalin seurakunnan sisältöä ja

ajattelee, että kappas, onpa kirkko muuttunut – ja sitten astelee johonkin pienen tuppukylän kirkkoon, missä meininki on varmasti aivan täysin päinvastaista. Joku etiikka tässä siis on myös takaraivossa.

Ekä tässä siis muutetaan ennen kaikkea käsitystä siitä, mitä kirkko ja kristinusko voi olla. Tai mitä kirkko on pääkaupunkiseudulla tai kaupungeissa.)

Henkilökohtaisella somellani pyrin myös ottamaan kantaa ja vaikuttamaan kirkon päätöksentekijöihin. Erityisesti seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen puolesta teen kannanottoja ja yritän muuttaa asenteita. En tiedä onko tällä ollut vaikutusta muuhun kuin tietoisuuteen. Todennäköisesti ei, kun kirkkolaiva kääntyy vain kerran tuhanteen vuoteen.

Samoin henkilökohtainen tai henkilöbrändillä tekemäni some rajautuu enimmäkseen Instagramiin. Johtuu lähinnä siitä, että TikTokissa esiinnyn hauskana pappina ja ajattelen, että jos samalla alustalla lähtisin tekemään kantaaottavampaa sisältöä, niin kovin herkästi vesittyisi viesti henkilöbrändin alle.

Miten valitset, mistä aiheista puhut esimerkiksi TikTokissa tai Instagramissa? Onko sinulla jonkinlainen viestintästrategia vai ohjaako sisältöjä enemmän hetken fiilis ja ajankohtaiset teemat?

Ei ole mitään master plääniä! Esihenkilö, Kari Kanala, antoi alun perin täysin vapaat kädet toteuttaa TikTokia. Teimme Annin kanssa selvitystyötä alkuun. Kävimme läpi kaikki seurakuntien ja pappien TikTok-tilit, samalla kytäten ylipäättään TikTokin tarjontaa. Totesimme, että huumorisisällöt, erityisesti musta huumori, tuntuvat iskevän käyttäjäkuntaan – ja yksikään seurakunta tai pappi ei tällaista toteuta.

Niinpä aloimme toteuttaa tätä. Aluksi ex-tubettaja Niko ”Luse” Lusenius koulutti meitä käyttämään alustaa, sittemmin olemme olleet omillamme. Yleensä aiheet nousevat arkielämästä tai ajankohtaisaiheista. Välillä hyö-

dynnämme myös tulleita kommentteja ja niistä kumpuavia teemoja. Sisältö kuitenkin keskittyy aina huumoriin tai vähintäänkin käytämme huumorin keinoja viestin välittämiseen. Säännöllisesti teemme myös hetken fiilksen mukaisesti sisältöä. Jos jokin idea tupsahtaa mieleen, saatamme toteuttaa sen välittömästi ja pistää julki.

Edelleen saamme täysin vapaasti suunnitella ja toteuttaa TikTokia. Mitään ennakkosensuuria ei siis ole. Eikä jälkisensuuriakaan kyllä. Palautettahan näistä tulee säännöllisen rutkasti, mutta se vain kertoo siitä, että sisältö herättää tunteita. Ja se, jos joku on hyvä asia. Henkilökohtaisilla tileillä sisällöt ja aiheet ovat monesti suunnitellumpia. Yleensä aiheet nousevat ajankohtaisaiheista – eli homoista, koska niiden ajankohtaisuus ei tunnu kirkossa loppuvan koskaan :D. Kovin usein aiheet nousevat fiilksen mukaan ja fiilispohjalta lähdén suunnittelemaan julkaisua.

En usko tässä mihinkään strategioihin. Enimmäkseen vain julkaisen sisältöä ja seuraan, että miten sisältö lähtee vetämään. Kirkolla ja seurakunnalla on toki omat viestintästrategiat, viestintäsuunnitelmat ja viestintää ohjaavat asiakirjat, mutta en noudata niitä omassa toiminnassani. Sinällään hauskaa, että vasta kun tein somea, sain kuulla, että kirkolla on olemassa linjaus somepreesensin lisäämisestä. Tätä ei taida muut seurakunnat toteuttaa näin näkyvästi.

Millainen hetki tai viesti seurajaltasi on jäänyt erityisesti mieleen?

Ensimmäisenä mieleen nousi hetki Oulusta. Olin panelistina Oulun teatterin järjestämässä paneelissa, joka käsitteli suvaitsevaisuutta. Paneelin jälkeen nuori mies tuli juttelemaan. Kertoi, että perheensä on uskonnollinen ja välit ovat olleet jäiset sen jälkeen, kun tuli kaapista ulos. Kiitteli kovasti tekemääni sisältöä ja kertoi saavansa siitä toivoa.

”Tällaiset hetket lämmittävät sielua kovasti. Tietää tekevänsä duunia, jolla on merkitys ihmisten elämään.”

Positiiviset viestit jäävät eniten mieleen. Juuri sellaiset, joiden kautta saa kuulla, millainen merkitys omalla sometyöllä ja työllä ylipäätään voi ihmisen elämään olla. Auttavat jaksamaan.

Negatiivisista harvempi jää mieleen millään lailla, vaikka nautinkin perverssillä tavalla negatiivisen palautteen lukemisesta. Vauva-palstalla joku pohti kovasti, että mikä mahtaa olla meikän oikea nimi, kun eihän kenenkään syntymänimi Petja voi olla, eli saletisti on homppeli vaihtanut nimensä. Valitetavasti 28 vuotta olen nimeä kantanut. Samoin TikTok-kommenteissa tivattiin vastausta siihen, että KÄVITKÖ PETJA RIPPILÄ RILLÄ SAUNASSA POIKIEN KANSSA!!!1111!! Kävín. Uimahousut jalassa.

Miten näet sosiaalisen median roolin osana kirkon viestintää ja hengellistä työtä tulevaisuudessa? Onko tämä mielestäsi uusi saarnastuoli vai vain yksi kana-va muiden joukossa?

Kovasti toivoisin, että kirkko ottaisi enemmän sosiaalista mediaa haltuun. Uskon, että sosiaalisen median rooli tulee kasvamaan entisestään ihmisten tavoittamisen väylänä. Ei ihmisiä, varsinkaan nuoria tai nuoria aikuisia, tavoita enää paikallislehdellä tai kirkon ilmoitustaululla.

Suurin ongelma kirkon someviestinnässä on mielestäni alustojen tuntemattomuus. Kirkon viestintä käyttää jokaista viestintäalustaa samankaltaisesti. Stereotypisoitu ääriesimerkki on, että viestijä tekee paintilla mainosjulisteeseen, johon kirjoitetaan hauska ja nokkelasti Comic sans-fontilla viesti. Sitten mainosjuliste printataan kirkon ilmoitustaululle, lähetetään paikallislehden mainospalstalle ja lopulta julkaistaan kaikilla somealustoilla täsmälleen samankaltaisena. Ei toimi ei.

Olen myös enenevässä määrin törmännyt kirkossa somen väheksymiseen. Somea ei pidetä relevanttina väylänä tavoittaa ja kohdata ihmisiä tai sitä ei haluta tehdä. Tai somen kautta tehtyjä kohtaamisia ei pidetä yhtä arvokaina kuin kasvotusten tehtäviä kohtaamisia.

Melkoista settiä näin 2020-luvulla, kun meillä on somen ansiosta eduskuntaankin nousseita henkilöitä.

Kirkossa somea myös pidetään jonain uutena, vastikään tulleet alustana. Säännöllisesti kuulee, kuinka ei olla vielä otettu somea haltuun. Kun vasta meillä on ollut sosiaalista mediaa yli 20 vuotta tässä maassa. Monesti mietin, että mitä tässä on käynyt, koska kirkko oli melkeinpä edelläkävijä sometavoittamisessa, pitäessään päivystyksiä Irc-galleriassa joskus nollarin alkupuolella.

"Jos ajattelee sitä, että reilussa vuodessa Paavalin seurakunnan TikTok on kerännyt 16 miljoonaa katselukertaa, ja samassa ajassa Paavalin seurakunnan messuissa on käynyt n.4500 kävijää (ei tarkka luku, vaan keskiarvallisesti las-kettu), niin kyllähän tuo some on uusi saarnastuoli."

Miten pidät huolta omasta jaksamisestasi, kun työ, kutsumus ja some limittyvät toisiinsa?

En pidä. :D

Sometyö vie yllättävän paljon aikaa ja suurin osa työstä on näkymätöntä. Suunnittelu, editointi tai moderointi ei näy ulospäin millään lailla, mutta vie yhtälailla aikaa. Samoin TikTok toimii niin, että jos sieltä on liian pitkään poissa, on vaikea saada relevanttiutta takaisin. Eli työtä tarvitsee tehdä myös vapaa-ajalla.

Toisaalta en koe somea samalla lailla työnteoksi, kun roikun siellä vapaa-ajallani muutenkin. Ylipäätään työajan rajaaminen on papistolle kovin vaikeaa ja vaatii opettelua.

Papeilla ei ole työaikaa, mikä tarkoittaa periaatteen tasolla sitä, että minulla on vain vapaa- ja työpäiviä. Työpäivinä työaika on 00:00-23:59. Toki tällaista aikaa ei tarvitse olla töissä tai edes tavoitettavissa. Raja itse työnteokoani niin, että etäpäivinä olen klo 9-18 tavoitettavissa tarvittaessa. Päivinä, joiha menen työpaikalle, tavoitettavuuteni lakkaa siihen hetkeen, kun palaan kotiin. Samoin

yritän pitää vapaapäivät oikeasti vapaapäivinä, eli en tee minkäänlaisia töitä.

Ajattelen myös niin, että liperit (tai sokeripala oikeastaan, se valkoinen lärpäke papin paidassa) kantavat työni. Kun poistun töistä, otan liperit pois ja en enää ole pappi. Ikään kuin kohdistan koko työminäni lipereihin ja kun niitä ei enää ole kaulassa, en mieti työasioita tai tee töitä. Liperit myös kantavat kaiken sen henkisen kuormittavuuden, mitä papin työ tuo tullessaan.

“Monella tavalla ajattelen, että olen unelmaduunissani ja saan tehdä juuri sellaista työtä, mitä haluan tehdä. Sekin osaltaan tukee omaa jaksamista, kun työnteke ei läheskään aina tunnu työnteolta.”

Eniten työssä kuormittaa vaikeat kohtaamiset. Tällaisilla tarkoitan esimerkiksi tilanteita, joissa ihminen on menettänyt läheisensä traagisesti. Jos käy hautaamassa nuoren ihmisen, niin kyllähän se tuntuu, että on kannatellut läheisiä ennen hautajaisia ja hautajaisissa. Tai jos kuulee rankkoja asioita keskusteluissa. Harvoin mikään jää kummittelemaan mieleen ja harvoin työasiat nousee mieleen vapaapäivinä.

Oman twistinsä tähän tuo myös papin rippisalaisuus, eli ehdoton vaitiolovelvollisuus. Rippisalaisuus on tässä maassa ainoa vaitiolovelvollisuus, jota ei voida murtaa edes oikeuden päätöksellä. Eli kaiken, mitä minulle kerrotaan sielunhoitotilanteessa, vien hautaan mukanani. Sielunhoitotilanteen määritelmä on toki kovin avoin, mutta itse ajattelen, että kaikki papin kanssa käytävät keskustelut ovat enemmän tai vähemmän sielunhoitotilanteita. Täten siis rankoista keisseistä ei hirveästi voi käydä avautumassa missään. Tai jos käy, niin keissit anonymisoitava. (Oikeasti tää ei oo vissiiin näin tarkkaa, et vois terapeutille avautua, mut rippisalaisuus on yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki. Otan ite kovin vakavasti tän.) Vapaa-ajallani teen myös kaikkea sitä, mitä papilta ei odoteta. Sekin irrottaa työarjesta ja auttaa palautumaan. Pappi by day, syntinen by night.

En esim käy messuissa tms kirkkomeiningeissä vapaa-ajalla. Tiedän, oon huono pappi, mut kun työkseen niitä tekee, niin ei sitä osaa olla rennosti paikalla tavallisena ihmisenä, vaan auttamatta lähtee arvioimaan ja ideoimaan.

Monesti vapaa-ajalla ihmiset tunnistaa mut papiksi, erityisesti aamuyöllä baaritiskillä. Ja silloinhan ihmiset alkavat avautumaan elämästään ja suhteestaan kirkkoon. Oon alkanut surutta sanomaan, että sori, oon tässä vapaalla, soita maanantaina, jos on vielä ajankohtaista. Kun pakko on jollain rajata sitä omaa vapaa-aikaa.

Hirveen tärkeänä pidän myös sitä, että käytän vapaa-aikani asioihin, joiden tekemisestä tykkään. Luen, pelaan pleikkaria, käyn museoissa, istun oluella.

Jos tuntuu, että joku meno veisi enemmän jaksamista kuin antaisi, perun. Jos työpäivänä on kohdannut hirveän määrän ihmisiä, harvemmin sitä jaksaa enää illalla nähdä yhtäkään ihmistä. (Samoin aikuisuuden ihanuutta on se, että ei oo pakko tavata yhtään ketään vapaa-ajallaan. Et jos joku ihmissuhde ottaa enemmän kuin antaa, niin se on kiitos ja näkemiin. :D)

Miten suhtaudut algoritmeihin ja näkyvyyden tavoitteluun – onko niiden kanssa tasapainottelu osa papin työtä somessa?

Eiköhän ne ole osa tätä työtä. Jos ei yrittäisi hyötyä algoritmeista tai ei yrittäisi saada näkyvyyttä julkaisuille, niin mitä järkeä on käyttää työaikaa somen tekemiseen? Monesti kyllä pohdin somen eettisyyttä. Kaikkien suurten somealustojen algoritmit suosivat vihaa. Negatiivisia tunteita herättävät tai ihmisiä jakavat julkaisut nousevat enemmän näkyviin kuin hyvänmielen sisällöt. Eli jossain määrin on pakko myös yrittää herättää ihmissä tunteita. Sitähän toki pappi tekee perustyössäänkin – herättää tunteita.

Samoin somejättiläisten valta ei kestä päivänvaloa. Tai somejättiläisten omistajat. Kun teen sisältöä alustoille, on ihan sama,

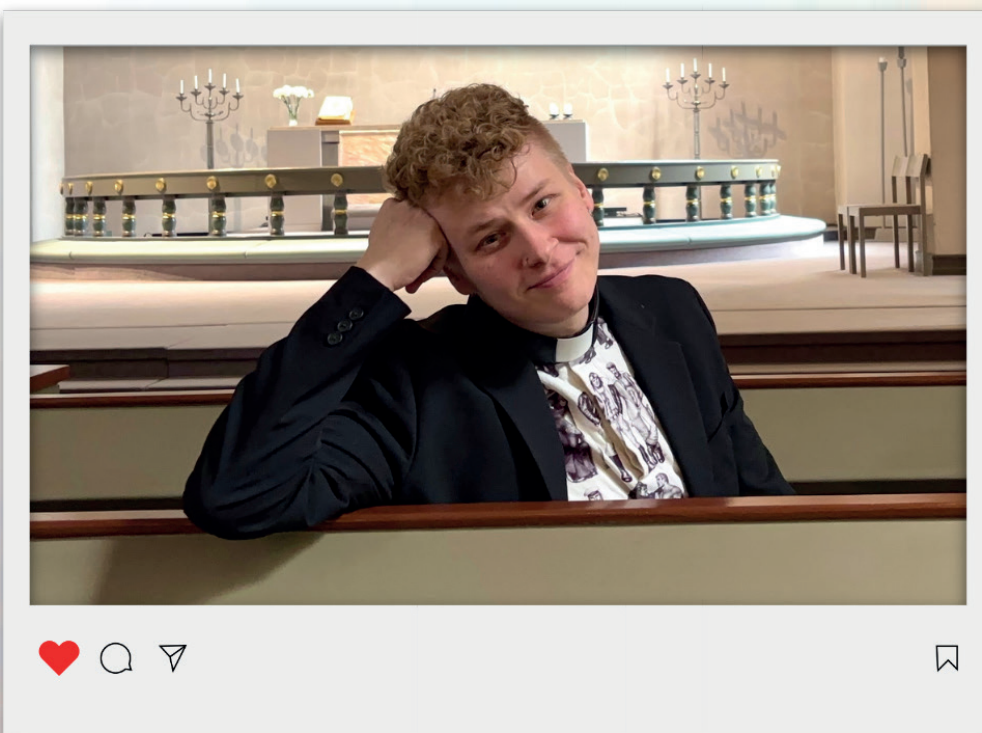
miten eettistä sisältöä teen, kun rahat valuu epäeettisyyksiin. Yritä tässä elää nyt sitten. Ajattelisin ehkä eniten niin, että don't hate the player, hate the game.

Monet seurakunnat ja kirkon viestintä, kuten myös lukuisat muut sisällöntuottajat, moderoivat rankalla kädellä julkaisujensa kommentteja. Kommenteista poistetaan halventavat viestit ja monesti myös vasta-argumentit. Oma linjani on toinen. Sekä Paavalin seurakunnan TikTokissa että omilla tileillä poistan ainoastaan selkeän rasistiset ja alistavat kommentit. Jos ja kun halventavia kommentteja tulee, vastaan niihin mahdollisimman asiallisesti. Osallaan linjani on tämä, koska kun negatiiviset kommentit jäävät näkyviin, näkevät ihmiset, että ilmiöt ja asiat joista puhun, ovat totta.

Jos esimerkiksi sateenkaariväestön vihaan lietsovat kommentit poistetaan ja piilotetaan, on harmillisen helppoa sanoa, että ei tällaista vihaa ole olemassa.

Toisaalta kommentteihin vastaaminen ja niiden näkyvillä pitäminen on juurikin algoritmien kanssa pelaamista; kun julkaisun kommentteissa tapahtuu liikehdintää, somealustojen algoritmit antavat lisänäkyvyyttä julkaisulle.

Mutta en sinällään pidä algoritmien ja näkyvyyden kanssa toimimista ongelmana. Kyllähän sitä ollaan Jeesuksesta lähtien yritetty saada omalle sanomalle näkyvyyttä, eli tässä ollaan osa parituhatvuotista jatkumoa siinäkin suhteessa.

Psst! Juttu alkaa pari aukeaamaa taaempaa.

Nimi: Petja Kopperoinen

Ikä: 28

Tehtävä: Paavalin seurakunnan seurakuntapastori

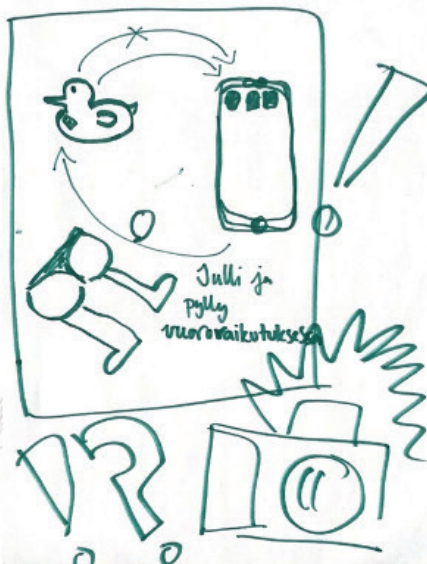
Tunnetaan somessa nimellä: TikTok: @paavalinseurakunta @pastorikopperoinen, Instagram: @petjakopperoinen

Seuraajia: Paavalin seurakunnalla 20 000, henkilökohtaisesti about 5000 Tiktokissa ja 5600 Instassa.

Aloitti somessa: Habbo hotellissa 2008. Irc-galleriassa 2010. Nykyisen sometyön 2023.

Motto: Kun vituttaa, tietää elävänsä.

Fun fact: Paavali seuraa mystisesti minua. Teininä Paavalin kirjeillä lyötiin päähän, tein kandin ja gradun Paavalin Roomalaiskirjeestä, ajauduin Paavalin seurakuntaan töihin ja tatuoin Paavalinkirkon käsivarteen.

Jullin rappioive, jonke seikan
toimittajat löytävät. Oman elämän
somelähti yrittää pelastaa tilanteen
vuorovaikutuksella, mutta on jo liian
myöhästä

IMPOSTORIT

Juuli-ankka on PR-suhteissa
viestijän kanssa. Pari joutuu
yllätyksien sekä paparazzin
että somehänän
kuvaamaksi.
Mikä skandaali!!!
#OMG

Ör. Silkapöytä (Wanhat Sepet)

Kanye Westin pinassa on varastettu norsu.
Julli pilastuu somivaikutajalle.

Julkilla ja sen jäistävät bosat
omaavalla tyttöystävällä on supporttiivista
viestintää. Susan toimittaja yllättää
heidat.

Nuoret vesipöjjaat

20

**REETTORIT RY JUHLI 44-VUOTIASTA TAIVA
JUHLAKANSAN TESTAAMAAN HARMAIDEN AI
RAJOJA PIIRTOKILPAILUSSA, JOSSA AIKAA EI J
LÖYTYÄ SANAT OMAN ELÄMÄNSÄ SOMETÄHT
PAPAR**

Golden girls ♥

Paparazit ja sometähti
ovat saapuneet kuvamaan
Jullin kaupan kadonnutta
serkkua Posanikkaa, joka on
PAHIS! (Kirpke ja röökä)

Mitä on someä? No, Oot ihana!

Proffia & company Kullannuput ♥

Someä on se, joka on
kuvan, someä on se, joka on
hyvä, someä on se, joka on
hyvä, someä on se, joka on

Kesäkupepuu

Jullin someä on syksydytti skandaalilla,
kun harja haamu hiipi peitelle
Paparazien kallella, jossa
kuumia kuvia.

Julli on se, joka on
päästänyt someästä, mutta ei saa
someästä, julli on se, joka on
päästänyt someästä, julli on se, joka on
päästänyt someästä, julli on se, joka on

Rehti päätti mitään ilmestyy
kylpyamkkaajan parinvaihto-ajoihin

julli & rouva sometähti yllä tettiin
harkissa tunnelmissa

Team Edward

Julli päässä,
uhhuh kuvat!
WHAT Ö

JUT

25

ALTAAN SYKSYLLÄ 2025. REHTI HAASTOI
VOSOLUJENSA NOPEUTTA JA LUOVUUTENSA
ÄÄNYT SÄÄSTELTÄVÄKSI. PIIRROKSISTA TULI
TI, JULLI, VUOROVAIKUTUS, SKANDAALI JA
AZZI.

MUKAVUUDENHALUN MURTAMINEN: YSTÄVYYSSUHTEET INTROVERTIN TYYLILLÄ

Daniel Kunnapuro

*Kuinka voittaa kotisohvan vetovoima ja ylläpitää
ihmissuhteita omilla ehdoilla*

TikTok, Instagram, Snapchat... Listaa eri sosiaalisen median kanavista voisi jatkaa pitkään, mutta mielestäni yksi asia on kuitenkin melkoisen varmaa: ihmiset tuovat esiin omaa elämäänsä ja sen sisältöä. Millaisen aamutreenin eräs teki tänään, kun taas toinen kertoo omista kirjasuosituksistaan. Huomaan usein ajattelevani, että minunkin pitäisi elää tietyllä tavalla tai tehdä tiettyjä aktiviteetteja, jotta elämäni olisi rikasta.

Yksi asia, jota kuitenkin itse ainakin harvemmin näen sosiaalisessa mediassa, on keskustelu ystävyysuhteista. Ystävyys ja kaverit ovat teema, joka saattaa helposti jäädä perhe -tai parisuhteiden varjoon. En väitä, etteivätkö aiemmin mainitut asiat ole tärkeitä ihmisen hyvinvoinnille, mutta kuitenkin niin harvoina kertoina, kun kaverisuhteista puhutaan, se tapahtuu UNO-reverse-ilmionä. Painotetaan esimerkiksi sitä, kuinka on hyvä oppia tekemään asioita itse ilman ketään muita.

Kun aloin pohtia mahdollisia juttuideoita Rehtin toimitukseen, ystävyysuhteet nousivat heti alitajunnastani esiin. Syynä saattaa olla se, että olen itse kohdannut uutisia, artikkeleita ja päivityksiä siitä, kuinka ihmisten ystävyysuhteet ovat tutkimusten mukaan

laskussa. Pohtiessani asiaa, mieleeni palasi **Raisa Omaheimon** kolumni: Nykyään on vaikea järjestää ystäville mitään, koska perumisen kynnyks on madaltunut. Omaheimo tuo kolumnissaan esiin, kuinka nykypäivänä suunnitelmat ystävien kanssa perutaan helpommin, sillä kotisohva ja koukuttava sarja vetävät magneetin tavoin puoleensa. Introverttinä huomaan melko usein kyseisen ilmiön omassa toiminnassani. Saatan ostaa tiettyyn tapahtumaan lipun ajatellen, että todellakin menen jatkoille. Lopputuloksena on kuitenkin se, että päädyn myymään lipun ja linnoitun peittojen alle katsomaan Netflixiä.

Tiivistettynä, minusta ainakin on tullut liian mukavuudenhaluinen, kun kyseessä on sosiaalinen tapahtuma, jossa voisi viettää aikaa kavereiden kanssa tai sosialisoitua.

Mutta ei hätää! Olen kehitellyt henkilökoh-
taisen ohjelman,

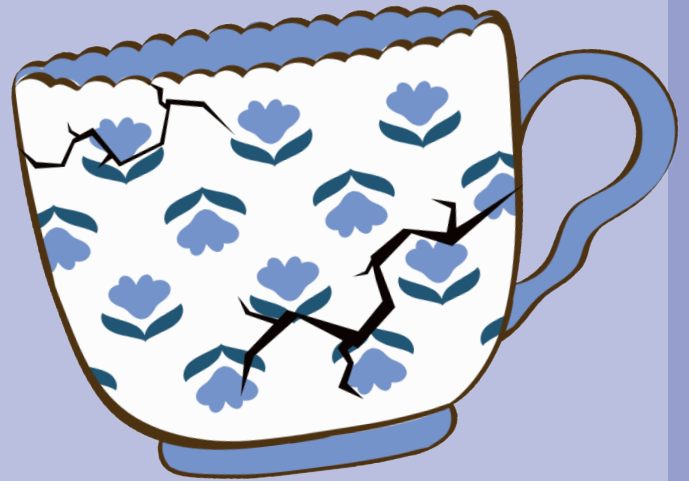
kuinka voittaa mukavuudenhaluisuus sekä puoleensavetävä kotisohva ja lähteä ulos ihmisten ilmoille matalammalla kynnyksellä: Introvertin ystävyysuhteiden tehokas ylläpito 101. Ehkä tästä listasta on apua jollekin toiselle, mutta ainakin tiedätte, minkälaista yliajattelua suoritan tulevaisuudessa sosiaalisten tapahtumien ohella.

1. “EN VOI VALITETTAVASTI TULLA, MINULLA ON MENOA X.”

Huomaan vaipuvani tähän hyvin usein, oli sitten kyseessä opiskelijabileet tai mahdollisuus viettää aikaa kavereiden kanssa. Mahdollisen tapaamisen suunnittelussa aloitan pohtimisen siitä, mitä muuta minulla on elämässä meneillään. “Sori, muuten tulisin, mutta kämppä on ku pyörremyrskyn jäljiltä – pitää siivota.” tai henkilökohtainen lempiparini “Dedis yhestä tehtävästä on ylihuomenna, muuten tulisin, mutta aattelin tehdä sen pois alta.” Rautalankaa kääntäen etsin jonkin asian tai tehtävän, jota ei voi jättää tekemättä, ettei neljän seinän sisältä tarvitsisi poistua. Sen sijaan voisi ajatella, että sekaisin oleva kämppä ei muutu ainakaan huonompaan suuntaan, tai että lähestyvä deadline voi odottaa yhden illan, kun osallistuu opiskelijabileisiin tai viettää aikaa kavereiden kanssa.

2. SUUNNITTELUN SUUNNATTOMUUS

Minulla oli kauan aikaa ajatus siitä, että jos kavereita näkee, niin siinä yhteydessä pitää olla jotain merkittävää tekemistä, esimerkiksi artisti kotipaikkakunnalla tai isompi opiskelijatapahtuma. Tällöin kavereiden kanssa vietetty aika vaati paljon suunnittelua: aika-aulun laatiminen, tapaaminen, etkot, pää-tapahtumaan meno, siellä oleminen, grillillä syöminen, kotiin palaaminen, seuraavana päivänä näkeminen ja mahdollisesti tavaroiden hakeminen toisen kotoa. Enkä siis väitä, etteivätkö tällaiset hetket kavereiden kanssa olisi kokemusten ja muistojen kannalta rikkaita. Harvemmin tulee kuitenkin itse ajattelua, että kaverisuhteiden ylläpitäminen voi tarkoittaa puolen tunnin tapaamista kahvilassa tai jopa 15 minuutin kauppareissua.

3. LOPETA ITSESI RUOSKIMINEN

Oravanpyörä sulkeutuu ja palaan juttuni alkuun. Mainitsin, kuinka usein koen sosiaalisen median sisällön ohjaavan ajatusmalliani siitä, kuinka pitäisi elää, toimia ja olla, jotta elämä olisi tapahtumarikasta. Kynnys perua suunnitelmia kavereiden kanssa on madaltunut, mutta mielestäni on myös äärimmäisen tärkeää muistaa olla armollinen itselle sekä muille. Vaikka jokin tapahtuma houkuttelisi mutta fiilis on se, että nyt ei jaksa: tapahtumaan ei ole pakko mennä.

Kaverisuhteiden ylläpito ei ole ydinfysiikkaa, mutta siihen liitetään usein tiettyjä tapoja sekä perinteitä. Mielestäni tärkeää olisi luoda mielikuva siitä, että ylläpito ei välttämättä vaadi kerran vuodessa järjestettäviä megabileitä vaan esimerkiksi nopea tapaaminen riittää ihan hyvin. Äärimmäisen tärkeää on se, ettei luo mielikuvaa siitä, että kaverin kohtaaminen täytyy olla jokin iso seikka. Tällöin kynnys jäädä omaan pesäkoloon madaltuu ja suunnitelmissa pysyminen onnistuu rutiininomaisesti.

Jutussa on viitattu Raisa Omaheimon kolumniin ”Nykyään on vaikea järjestää ystäville mitään, koska perumisen kynnys on madaltunut” (Yle, 5.3.2025).

KUUMIMMAT KIRPPISVINKIT

Helmi Miettinen

Syksy on väistynyt talven tieltä, mutta kirppiskausi on tullut jäädäkseen – ainakin, jos minä saan siitä päättää! Ei siis ole lainkaan liian myöhäistä täydentää kotia ja vaatekaappia talvea varten kertaalleen rakastetuilla tavaroilla ja laittaa samalla vanha kiertoon. Kun tietää, mistä ja mitä etsii, voi tehdä uskomattomiakin kirpputorilöytöjä. Kuumimmat vinkit Tampereen ja sen lähialueen kirppiksistä löydät alta!

- Tiedä oma tyylisi – tiedä, mistä pidät ja mikä toimii jo omistamiesi vaatteiden kanssa! Tee vähintään ajatuksen tasolla lista asioista, joita haluaisit löytää – monesti on mukavampi kiertää kirpputoreja, kun tietää, mitä etsii.
- Jos ensimmäisellä kerralla ei osu, käy samoilla kirpputoreilla noin viikon välein: usein pöydät ehtivät tässä ajassa vaihtua tai hinnat alentua!
- Käy läpi myös ne sutuiset pöydät. Usein ihmiset ohittavat juuri nämä pöydät. Iske siis kiinni!
- Älä säikähdä nukkaa tai tahroja! Useimmat tahrat lähtevät kynsiharja + sappisaippua -kombolla ja nukkaa varten voi ostaa nukanpoistajan muutamalla eurolla. Varmista kuitenkin aina ensin materiaalin hoito-ohjeet!

P.S. Myös laukun saa usein putsattua ja moni tekonahkakkin kestää nahkasaippualla pesun. Sisäkankaan voi käsitellä sappisaippualla, kunhan varoo päällismateriaalia!

P.P.S. Nahkakengät (ja -laukut) voi pestä nahkasaippualla, jonka jälkeen esimerkiksi naarmut saa hyvin piiloon värillisellä kenkävoiteella ja nahkakylläste pidentää kengän käyttöikää.

P.P.P.S. Hajut saa lähtemään vaatteista etikkakylvyllä: sekoita 1 dl etikkaa ja 5 l vettä, anna liota yön yli ja pese tavallisesti.

Bonusvinkki: Selaile myös nettikirppiksiä! On hyvä tukea kivijalkakirppiksiä jotta ne eivät katoa katukuvasta. Jos kuitenkin tietää tarkalleen mitä haluaa, voi nettikirppis olla nopeampi tapa etsiä!

**NAPPAA SIIS TÄSTÄ KUUMIMMAT KIRPPISVINKIT
SEURAAVAA KIRPPISKIERROSTA VARTEN:**

1. KIRPPUTORI TILKKUTÄKKI - ORIVESI, AIHTIANTIE 9

Rekki + hylly: 35 € / 6 pvä

Henkilökohtainen suosikkini sijaitsee puolen tunnin matkan päässä Tampereelta. Matka voi karsia kävijöitä, vaikka hyvänä päivänä kirppis on täynnä löytöjä! Tarjolla on kaikkea vaatteista kodintavaraan.

- Siisti ja usein huomattavan halpa hintataso
- Tarpeeksi iso löydöille, mutta riittävän pieni, että jaksaa kiertää!
- Bussin 95 päätepysäkki vastapäätä
- Vähän kävijöitä, joten ruuhkaa ei ole!
- Monesti hyviä alennuksia
- Suhteellisen hyvä vaihtuvuus tavaroissa

- Matka
- Vaihtelevasti löytöjä - voi vaatia useamman käynnin, ennen kuin mitään tarttuu mukaan
- Yksi sovituskoppi, mutta muutama ylimääräinen peili kyllä löytyy

2. KIRPPUTORI SILINTERI - TAATALA, LEMPÄÄLÄNTIE 21

Rekki + hylly: 42 € / 6 pvä

Iso kirpputori Prisman yhteydessä! Täällä on usein paljon asiakkaita, mutta mukaan mahtuu yleensä hyvin. Kirpparilta löytyy paljon läpikäytävää! Lisäksi kullan ja hopean ostopiste.

- Iso, joten kierreltävää ja ihmeteltävää riittää
- Suhteellisen halpa kirppis, harvoin älyttömiä hintoja
- Pöydissä vaihtuvuutta, ja uusia tavaroita tulee vähintään muutaman päivän välein
- PALJON tavaraa: huonekaluja, vaatteita ja muuta kodintarviketta
- Bussilla ei kestä älyttömän kauaa keskustasta
- Tarjolla siistimispalvelu lisämaksusta

- PALJON tavaraa
- Voi ruuhkaantua
- Etenkin hyllytasot monesti sotkuisia
- Vain kaksi sovituskoppia, ei juuri peilejä muualla

3. KIRPPUTORI BUENO – TAMMELA, ITSENÄISYYDENKATU 13

Itsepalvelurekki: 38 € / 6 pvä + myyntiprovio 5 %

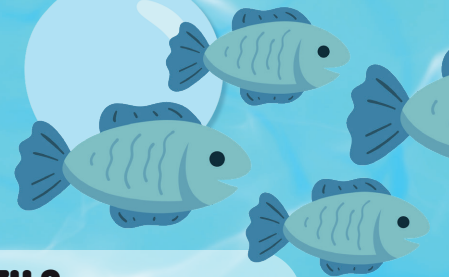
Ihana vaatekirppis! Kaikki vaatteet kivasti esillä rekeissä, eli ei tarvitse sukeltaa hyllykaakseen. Tila on valoisa ja avara, koska ei ole korkeita hyllyjä viemässä tilaa!

- Keskittynyt aikuisten vaatteisiin ja asusteisiin, joten helppo valinta, jos sellaisia on hakusessa
- Siisti, avara ja selkeä
- Tarjolla myös täyspalvelu ja lisämaksusta siistimispalvelu
- Tilavat rekit, joten helppo selata vaatteita + näkyvissä vaatteiden kokohaukat!
- Ystävällinen henkilökunta ;)
- Useampi sovituskoppi ja lisäksi peilejä
- Yleensä tavarassa hyvä hinta-laatusuhde
- Helppo tehdä löytöjä!!!

- Puhtaasti keskittynyt vaatteisiin, eli hinnat vaatteista korkeammat kuin sekakirppiksillä
- Suosittu, joten usein paljon kävijöitä

4. BELLA KIRPPIS – LIELAHTI, PAHVITEHTAANKATU 2

Itsepalvelupöytä: 39,90 € / 6 pvä + myyntiprovio 5 %

Kirppis on suuri ja avara, jossa on paljon pöytiä eli paljon tavaraa – suurin osa vaatteita. Huonekaluille on erillinen osio, mutta pöydistäkin löytyy kodintavaraa. Hinnat ovat suhteellisen matalat, ja täällä voi tehdä hyviä löytöjä!

- Avara tila, hyvä sovitustila ja peilejä myös muualla
- Paljon erilaista tavaraa lastenvaatteista huonekaluihin
- Myös halpoja pöytiä ja hyvänä päivänä monissa pöydissä alennuslappu
- Ratikkapysäkiltä pääsee bussilla melkein viereen
- Pöytiin kuuluu myös vaaterekki, mikä helpottaa selailua
- Informatiiviset ja selkeät nettisivut myynnistä ja tiloista!
- Tarjolla myös täyspalvelu!

- Etäisyys keskustasta
- Pöydät monesti aika täynnä ja toisinaan sotkuisia
- Iso, joten kiertäminen kestää

5. KIRPPUTORI SWAP – HERVANTA, LINDFORSINKATU 4

Itsepalveluna keskikokoinen pöytä: 28 € / 6 pvä

Valoisa ja siisti kirpputori kätevästi Hervannan kampuksen lähetyvillä, käytännössä Hervantakeskuksen ratikkapysäkin vieressä. Tarjolla on hyvää ja usein myös halpaa tavaraa – löytyy sekä vaatteita että kodintarvikkeita! Listan kirpputoreista HALVIN paikka myyjälle!

- Yleensä halvat hinnat
- Selkeät myyntipaikat ja pöydissä myös rekit, jotka helpottavat kiertelyä
- Ei kovin suuri, joten nopea kiertää läpi
- Hyvin myös alennuksia, jos sattuu sopivana päivänä paikalle!
- Tarjolla myös täyspalvelu
- Harvemmin ruuhkainen
- Saatavilla eri kokoisia pöytiä eri hintaan, joista halvin vain 16 € (lasten vaatteille)

- Osa pöydistä on todella täynnä, mikä vaikeuttaa katselua ja aiheuttaa sotkua
- Yksi sovituskoppi, johon pääsee vain kassalta haettavalla avaimella

BONUSVINKIT:

Kirpputori Käpy, Kangasala

Käpy on pienempi, siisti uusi kirppis hyvien kulkuyhteyksien päässä!

- Marras-joulukuussa pöydistä OPISELIJA-ALE -10 %!
- Rekki: 23 €

Pirkan kirpputorikeskus, Kangasala

Pirkan kirpputorikeskus on valtava, joten varaa huolella aikaa ja jaksamista!

- Suhteellisen halpa
- Normipöytä: 45 € / 6 pvä + myyntiprovisio 5 %

**NÄILLÄ EVÄILLÄ SIIS LISÄINNOSTUSTA KIRPPISMYyntiin JA OSTELUUN!
PIENILLÄKIN VALINNOILLA ON VÄLIÄN – VALITSE SIIS VASTUULLISEMMIN JA OSTA
KÄYTETTYNÄ, JOS SUINKIN VOIT.**

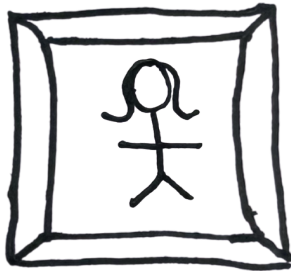
Asia, josta puhutaan

Suomalaisen sateenkaariyhteisön tarina tiivistettynä yhteen elokuvaan iltaan.

Marilla Timonen

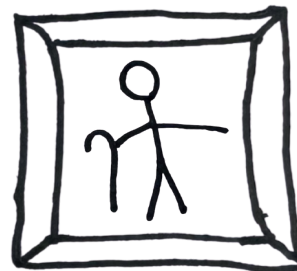
Kuluneena kesänä löysin kaverin. Ystäväni saapui rollaattorinsa kanssa samaan pöytään ja kertoi osallistuneensa jokaiseen Pride-kulkueeseen ensimmäisestä mielenosoituksesta lähtien. Puistojuhlissa keskustelumme päättyi lempi aiheeseen, eli juhlimiseen, suurin piirtein näin:

Marilla
25v.

- Aiotko tänään lähteä jatkoille?
- Mites biletit nuorempana? Mikä oli eka homobaari Helsingissä?
- Omg!!!! Asun Vallilassa osakuntatalossa, oliko tää Rautalammintiellä??
- Mä voisin varata kerhohuoneen teidän käyttöön. Järkätääkö bileet?

Kaveri
81v.

- Kotiin ajattelin mennä.
- Taidettiin vuonna 1975 olla Vallilassa sellaisen opiskelijatalon kerhotilassa.
- No olipa hyvinkin! Voi niitä päiviä, kun nuoruden rakkaan kanssa tanssahdeltiin siellä...
- Loistoidea! Minäpä rupean viestittelemään vanhoille kavereille tästä, niin kutsu sinä nuoriso paikalle.

Muutaman mutkan kautta saimme päivän sovittua, osakunnan asuntosihteerille ilmoitettua ja suunnitteluryhmän perustettua. Juhlat olivat järjestymässä uudestaan 50 vuoden tauon jälkeen. Aavistin, että viestintätyylimme saattaa olla hieman erilainen, kun ensimmäinen puhelu kaverini kanssa venyi tunnin mittaiseksi. Noin puolitoista kuukautta kestäneen työstämisen aikana päädyin kokemaan mielenkiintoisia vuorovaikutustilanteita. Kyseessä ei enää ollutkaan vain muisteluun keskittyvät illanistujaiset, vaan tilaisuus tunteiden jakamiselle menneestä. Viesteissä vilisi näkemyserot ja väärinkäsitykset. Me kaksi nuorempaa järjestäjää yritimme rivien välistä poimia toteutukseen liittyvät toiveet, jotta ajatus kohtaamispaikasta olisi mahdollinen. Lopulta kerhohuoneelle asti pääsi kourallinen senioreita tismalleen sovittuna aikana ja noin viisitoista nuorempaa osallistujaa tyylikkäästi myöhässä.

Tässä merkittävimmät käänteet ja huomiot:

Kaikki täytyy määritellä

Vanhoja päiviä muistellessa tulee mieleen useita henkilöitä matkan varrelta. Tarinoita kerrottaessa heidät esitellään etu- ja sukunimen lisäksi myös kertomalla oletettu seksuaalinen suuntautuminen ja saavutukset elämässä. Nykyhetken monimutkaiset termit jakoivat mielipiteitä. Kävimme

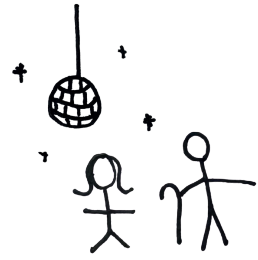
sanaston määritelmiä illanistujaisissa läpi, osaa kannatettiin ja osa koettiin turhiksi.

Esimerkki:

- Muistatteko sen Maija Meikäläisen, heteroseksuaali, kirjailija ja vaikuttanut järjestöissä x sekä y?
tai

- Minä olen aina ollut homo, ei silloin mistään lesboista puhuttu!

Vähän voi riidellä

WhatsApp-ryhmässämme käytiin kuukauden aikana ainakin kuusi kiivasta keskustelua. Riitaa varten ei tarvita ajankohtaista aihetta, vaan aina voi nostaa pöydälle vuosikymmenien takaa mieltä painavan sattumuksen tai ihan fiilispohjalta lähteä runoilemaan. Suurimmat taistelut on käyty toki yhteisöön kohdistunutta vihaa vastaan. Silloin sanallisen voiman sijaan myös fyysisen väkivallan uhka on ollut merkittävä. Aiempien bileiltojen suunnitteluun on kuulunut voimakkaimpien henkilöiden valinta henkivartijoiksi, jotta osallistujat pääsisivät juhlatilaan. Tällä kertaa totesimme, ettei järjestyksenvalvojille ole tarvetta.

Tiivistetty esimerkki viestiketjuista:

A. Olisi tärkeää puhua tästä valtataistelusta.

B. Ei ole ollut olemassa 30 vuoteen.

A. Miten niin? Sinäkin olit mukana pornosodassa.

B. Keskitytään nykyhetkeen. Tulevaisuuteen pitää suunnata, vaikka handan reunalla keikuttaisi.

Raakuus, rakkaus ja rohkeus

Rautalammintiellä sotakirveiden sijaan ilmassa oli uteliaisuutta ja loppukesän lämpöä. Nuoret sekä vanhat tutkailivat toisiaan kiinnostuneina. Yhteisön vanhimmat ovat nähneet toisiaan lukuisia kertoja merkittävässä pyöreissä pöydissä ja kulttuurieliitin salongeissa. Silti oli koskettavaa huomata, että kuluneessa kerhohuoneessa muistojen taistot ja nuoruuden uhma kietoutuivat toisiinsa.

Yksi järjestäjistä oli koostanut tapahtumaa varten luennon mittaisen esityksen. Verkkokalvoillemme ja korviimme kirjautui kaikki se raakuus, rakkaus ja rohkeus, jotka ovat värittäneet yhteisömme kasvua. Vasta silloin ymmärsin, että kanssamme nuhjuisilla nojatuoleilla istuikin lehdissä ääntä pitäneet, aikansa rohkeimmat henkilöt ja merkittävien muutoksien alullepanijat.

En ollut myöskään käsittänyt, että esitykseen valittu otsikko vuodelta 1974 olisi niin kuvaava vielä nykyhetkelläkin. Osallistuuhan Helsinki Prideen vuosittain satatuhatta henkilöä, sateenkaarisymbolit ovat vallaneet katukuvan ja erilaisia vertaistukiryhmiä on loputtomiin. Silti kaikki kertoivat kokeneensa samankaltaista kaipuuta kuulla ja kertoa tarinaansa nykyhetkestä tai menneestä. Vaikka seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeuksista tiedetään ilmiönä, kokemuksia oman elinpiirin ulkopuolelta ei tunneta. Yhteisön sisällä aihe olikin Asia, josta ei ole puhuttu.

Olin harmitellut kesätyökiireiden keskellä väärinkäsityksiä ja laiskuuttani markkinoida tapahtumaa. Illan aikana jaetut kyyneleet, monenlaiset rakkaustarinat sekä hetkessä syntynyt yhteenkuuluvuuden tunne tekivätkin matalan kynnyksen illanistujaisista todellisuutta ihmeellisemmän oloisen saavutuksen. Pieni porukkamme pääsi kokemaan ehkä jotain samankaltaista, mistä tahotila muutokselle ja sotatantereelle lähtemiselle on aiemminkin kummunnut. Eikä kokemusta pienentänyt sekään, että myöhemmin tuli ilmi tarinan syntyhetkien sijainneenkin naapuritalossa.

“Se oli runollista oikeutta, kun kaikki saivat puhua, eikä ketään hiljennetty.”

KERRO, KERRO KUVASTIN

Elma Vehniäinen

Uppouduin pitkästä aikaa TikTokin kauneusvideoiden syövereihin, tällä kertaa kuitenkin tarkoituksena katsella niitä erilaisessa valossa kuin aikaisemmin: pohdin, käyttävätkö videoilla esiintyvät ihmiset kasvoillaan filttäreitä. Kun katsoin videoita kriittisesti pelkän päämäärättömän skrollaamisen sijaan huomasin, miten yleisiä kauneusfilttarit todellisuudessa ovat. Samalla kiinnitin huomiota myös siihen, etteivät ihmiset aina huomaa niiden käyttöä, sillä yhden filttaria käyttäneen videon tykätyn kommentti kuului: "Oh if I just could look like that".

Alun perin filttarit juontavat juurensa 1990-luvun Japanin purikura-kuvauskopeista. Tällöin niiden tarkoituksena oli ennen kaikkea hassutella ja lisätä kuviin söpöjä elementtejä. Tehosteiden avulla pystyi esimerkiksi suurentamaan silmiä ja lisäämään ihmisille pupun korvia tai kissan viiksiä. Myöhemmin samoja ominaisuuksia tuli myös puhelimiin Snapchat-filttereiden muodossa, jotka nekin olivat alkujaan humoristisia ja sarjakuvamaisen suloisia. Vasta parin viime vuoden aikana tehosteiden tarkoitus on muuttunut hauskanpidosta ulkonäön muokkaamiseen mahdollisimman realistisesti. Nykyään sovelluksen suosituimpia filttäreitä eivät enää ole hupaisat koirafilttarit, vaan tehosteet kuten "Soft retouch" ja "Glow Effect with Makeup".

Filtterit ovat kehittyneet valtavasti vain muutamassa vuodessa. Kehittyneen kasvojentunnistustekniikan myötä ne paitsi näyttävät aidolta myös pysyvät päällä kuin liimattu. Toisin kuin ennen, nykyään päättään voi kääntää ja kasvojaan koskettaa ilman, että tehostin pätkii tai katoaa. Ylipäättään ulkonäön muokkaaminen digitaalisesti on helpottunut huomattavasti. Ennen kuvien muokkaaminen vaati monien monimutkaisten työkalujen opettelua, vei paljon aikaa ja oli usein myös maksullista. Nykyään kuka vain voi valita valmiin tehosteen muutamassa sekunnissa lopputuloksen ollessa täysin luonnollinen. Kauneusfilttäreitä myös on kaikkialla ja niitä kannustetaan käyttämään. Osassa sovelluksista filttari saattaa olla jopa heti kameran avatessa päällä, kun taas toisissa se on ainakin helposti valittavissa.

“ON SIIS ENEMMÄN NORMI KUIN POIKKEUS, ETTÄ ULKONÄKÖÄ MUOKATAAN JOLLAIN TAVALLA DIGITAALISESTI PUHUMATTAKAAN SIITÄ, MITEN MONELLA MUULLA TAVALLA KUVIA PARANNELLAAN: VALAISTUS ASETETAAN OPTIMAALISEKSI, KUVAUSASENNOT VALITAAN TARKKAAN JA ULKONÄKÖÄ MUOKATAAN MEIKEIN JA ASUSTEIN.”

Gillin (2021) mukaan 90 % nuorista naisista on käyttänyt jotain kaunistavaa filttaria tai muokannut kuvaansa ennen sen julkaisua. Lisäksi 76 % Snapchatin käyttäjistä käyttää kauneusfilttäreitä päivittäin (Bhatt, 2020). On siis enemmän normi kuin poikkeus, että ulkonäköä muokataan jollain tavalla digitaalisesti puhumattakaan siitä, miten monella muulla tavalla kuvia parannellaan: valaistus asetetaan optimaaliseksi, kuvauksennot valitaan tarkkaan ja ulkonäköä muokataan meikein ja asustein.

Ongelmana on, että filttäreitä ja kuvausprosessia tulee harvoin tietoisesti ajatelleeksi. Usein somesisältöä selataan nopeasti ja silmille voi tulla samanaikaisesti kymmeniä kuvia ja videoita. Olisi siis mahdotonta pysähtyä jokaisen postauksen kohdalla pohtimaan, mitä kaikkea sen julkaisemiseen on liittynyt. Vaikka omien kuvien ottamiseen, valitsemiseen ja muokkaamiseen saattaa käyttää tunteja aikaa, unohtaa helposti kaikkien muiden tekemän samoin. Usein keskitymme enemmän kuvien ja videoiden sisältöön kuin ulkonäön kriittiseen tutkimiseen. Vaikka julkaisun huomio ei olisi ulkonäössä, altistumme tiedostamattamme epärealistisille ihanteille. Filtrit saattavat muokata ulkonäköä salakavalasti ja huomaamatta. Edes niiden käyttäjä ei välttämättä tajua, että värien muokkaamisen lisäksi tehoste myös pienentää nenää ja silottaa ihoa.

KEN ON MAASSA KAUNEHIIN?

Katsellessani TikTok-videoita huomasin, että aloin tiedostamattani ajattelemaan itsestäni negatiivisesti. Vertasin itseäni muihin ja kiinnitin ulkonäössäni huomiota asioihin, joista osaa en ollut aiemmin edes ajatellut. Vasta puhelimen laskiessani tajusin, millainen vaikutus sisällöllä minuun oli ollut – vaikka juuri sitä tutkiakseni olin sovelluksen avannut.

“VASTA PUHELIMEN LASKIESSANI TAJUSIN, MILLAINEN VAIKUTUS SISÄLLÖLLÄ MINUUN OLI OLLUT - VAIKKA JUURI SITÄ TUTKIAKSENI OLIN SOVELLUKSEN AVANNUT.”

Kauneusfilttäreiden vaikutus mielenterveyteen on selkeä: ne heikentävät itsetuntoa, eikä se ole mikään yllätys. Sen lisäksi, että somesisältöä selatessa vastaan tulee toistan täydellisemmän näköisiä ihmisiä, filtrit kertovat suoraan, millainen ulkonäkö olisi tavoiteltavaa. Itse asiassa itsetunnolle haitallisinta ei ole nähdä muiden filttäreityjä kuvia vaan käyttää filttäreitä itse (Schroeder & Behm-Morawitz, 2025). Nimittäin samalla, kun kasvojaan muokkaa digitaalisten työkalujen avulla, viestittää itselleen, että omassa ulkonäössä on jotakin vikaa. Kun filteri muokkaa kasvonpiirteitä ”kauniimmiksi”, omat todelliset piirteet alkavat näyttäytyä huonossa valossa ja samalla itseään alkaa vertaamaan johonkin täysin epätodelliseen.

Olisi tärkeää huomata paitsi se, miten paljon todellisuutta muunnellaan sosiaalisessa mediassa, mutta myös se, millä tavalla tämä vaikuttaa meihin. ”Älä vertaa itseäsi muihin” on paljon käytetty lausahdus, mutta ajassa, jossa näemme jatkuvasti täydellisen siloteltua kuvastoa, siitä on myös tärkeää muistuttaa.

Jutussa on viitattu seuraaviin artikkeleihin:

Bhatt, S. (2020). *The big picture in the entire AR-filter craze*. The Economic Times. <https://economictimes.indiatimes.com/internet/brands-see-the-big-picture-in-ar-filter-craze/article-show/78266655.cms?from=mdr>

Gill, R. (2021). *Changing the perfect picture: Smartphones, social media and appearance pressures*. City, University of London. https://www.citystgeorges.ac.uk/_data/assets/pdf_file/0005/597209/Parliament-Report-web.pdf

Schroeder, M., & Behm-Morawitz, E. (2025). *Digitally Curated Beauty: The Impact of Slimming Beauty Filters on Body Image, Weight Loss Desire, Self-Objectification, and Anti-Fat Attitudes*. *Computers in Human Behavior*, vol. 165, 108519. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2024.108519>

VIESTIJÄ, ESITÄ SE TYHMA KYSYMYS!

Mottoni on ollut jo pitkään: *"Jos kukaan ei suutu, mikään ei muutu"*. Ajatuksena motto on hyvä, sillä muutos vaatii usein suuttumusta. Mutta kun antaa suuttumukselle tilaa, sitä alkaa tapahtua melko usein, itselleni jopa päivittäin. Yksi esimerkki tästä on sydämistyminen 28.9.2025 LinkedIn-julkaisussa mainittuun ilmiöön. Julkaisu oli **Mari Kiviniemen** (ei entinen pääministeri). Kiviniemi toimii vastaavana viestinnän asiantuntijana Kelassa. Kiviniemi oli törmännyt somekirjoitukseen, jossa viestijöitä moitittiin "tyhmien kyselemisestä". Asia suututti sen verran, että siltä istumalta tussasin kahdeksan Post-it-lappua, purkaakseni ajatukseni. Samoihin aikoihin viestinnän opiskelijat pyysivät minua kirjoittamaan Rehtiin, joten ajattelin yhdistää nämä kaksi asiaa ja saada lopputulokseksi jotain rakentavaa.

Aloitin joskus taannoin erään luennon aina kysymällä opiskelijoilta: "Miltä tuntuu olla väärässä?" Pienen hämmennyksen ja pohdinnan jälkeen opiskelijat kertoivat, että se tuntuu nololta, kiusalliselta ja osa tunsu pettymystä it-

seensä. Tässä kohtaa tuli vuoroni huomauttaa, että opiskelijat eivät itse asiassa kuvailleet sitä, miltä tuntuu olla väärässä. Sen sijaan he kuvasivat hetkeä, jolloin he ymmärsivät olevansa väärässä. Väärässä oleminen ei nimittäin tunnu miltään, se tuntuu ihan samalta kuin oikeassa oleminen. Voimme hyvin olla väärässä tietämättä sitä ja toimimme silloin parhaan ymmärryksemme mukaan aivan tyytyväisinä itseemme.

Opiskeluaikojeni tärkein kysymys oli graduohjaajani **Pekka Isotaluksen** esittämä: Mitä sitten? Tuo kysymys turhautti toden teolla arki kiireiden riivaamaa gradupuurtajaa, mutta sen arvo aukeni vähitellen. Toden totta, jos asiat ovat toisaalta näin ja toisaalta toisin päin, millaisia vaikutuksia ja seurauksia sillä on? Mitä sitten tapahtuu, ja mitä se tarkoittaa, jos asiat ovat niin kuin ne ovat? Nykyään pysähdyn usein miettimään tätä samaa kysymystä: Jos asiat todella ovat näin: Mitä sitten? Millaisia vaikutuksia tällä kaikella voi olla? Mitä se kertoo meille, ja mitä meidän pitäisi tehdä?

Opiskelijat kaipaavat selkeitä ohjeita. He kokevat painetta siitä, että saattavat tehdä jotain tai epäonnistuvat lopputuloksessa. Tämä huoli on täysin ymmärrettävä ja inhimillinen, ei ole palkitsevaa tehdä työtä, joka menee pieleen. Seurauksena voi olla työn korjaaminen tai uusiminen, ja tunne siitä, että kaikki tehty työ meni hukkaan. Samaan aikaan työelämä tarjoaa yhä monimutkaisempia ja monitahoisempia ongelmia, joita tekoäly ei voi ratkaista. Tarvitaan asiantuntijoita, jotka ymmärtävät ihmisten välistä vuorovaikutusta. Tässä kohtaa työelämän tarve ja opiskelijoiden toiveet eivät kohtaa. Työelämässä kalmalinjan ylittyessä ei voi nostaa käsiä pystyyn ja todeta, että ohjeet olivat huonot, vaan tekijän on reagoitava heti.

Monimutkaisuuden ja monitahoisuuden keskeistä tärkeintä on uskaltaa kysyä – vaikka tyhmiäkin kysymyksiä. Mutta voiko ihminen menestyä ilman suunnatonta itseluottamusta omaan osaamiseen ja heittäytyä kyselemään tyhmiä? Kysymisen olemushan on juuri siinä, että etsitään vastauksia kysymyksiin, joihin ei ole vielä saanut tyydyttävää vastausta. Jotta voisimme viestiä jostain asiasta tai ilmiöstä tai ymmärtää sitä paremmin, tulee viestijän omata samankaltainen mielenmaisema kuin tutkijalla. Tutkijat asettautuvat ajattelun aloittelijoiksi, englanniksi **“beginners mindset”**. Se tarkoittaa, että suhtaudumme asioihin ja ilmiöihin lapsekkaalakin kiinnostuksella. Muistan erään asiantuntijan kertoneen, että on olemassa aloittelijoita ja asiantuntijoita, mutta hän asemoi itsensä asiantuntevaksi aloittelijaksi.

Kysyminen on selkeä merkki kiinnostuksesta käsiteltävään asiaan. Se kertoo myös halusta ymmärtää. On suurta viisautta kysyä ennemmin kuin toimia ilman riittäviä faktoja. Olen istunut lukuisissa suunnittelu- tai aloituspalaverissa, joissa sovitaan mitä tehdään ja kuka tekee mitään. Silti kukaan ei esitä ensimmäistäkään tarkentavaa kysymystä. Tunnen itseni hölmöksi, onko kaikki tosiaan muille selvää? Uskaltaudun kysymään sen ensimmäisen kysymyksen. Usein käy niin, että moni muukin oli miettinyt samaa, mutta ei ollut saanut kysytyksi. Toisille asia ei ollut tullut mieleenkään, ja nyt he jäävät pohtimaan asiaa uudesta näkökulmasta. Juuri äsken tunsin itseni hölmöksi, nyt mietin, että onko viisasta olettaa, että kaikki muut tietävät

kaikesta kaiken? Yhdenlaista hölmöyttäähän sekin on. Siksi voi sanoa välillä ääneen: En ymmärrä. On täysin loogista ajatella, että jos minä en ymmärrä, joku muukin voi olla samassa tilanteessa.

Jos en voi myöntää, että en tiedä jotakin, en voi myöskään oppia uutta. Koska yritän uskotella itselleni, että oppimisen halu on osa identiteettiäni. Rakastan ideoida uutta, kuvittelen olevani luova. Nopein tapa oppia on kysyä niiltä, jotka asiasta tietävät. Samalla oppii sen, mitä asiasta jo tiedetään ja mitä ei vielä tiedetä. Kaikki tämä edellyttää sitä, että täytyy välillä olla vähän hölmö ja palata tuohon aloittelijan mielentilaan. Ehkä alan kutsua myös itseäni asiantuntevaksi aloittelijaksi. Se ei kuulosta ihan niin hölmöltä kuin tyhmien kysyjä. Asiantunteva aloittelija on ei-ymmärtämisen asiantuntija. Ei-ymmärtämisen asiantuntija kysyy tyhmiä kysymyksiä. Tai ehkä on niin, että kysymykset eivät ole tyhmiä, ihminen vain tuntee itsensä tyhmäksi niitä kysyessään. Ja ehkä vasta silloin, jos ymmärtää olleensa väärässä arvostellessaan tyhmien kysyjä, alkaa itse todella oppia.

En tiedä, muuttiko suuttumukseni mitään. Mutta toivon, että sinä, tuleva viestinnän asiantuntija, tulet kanssani kyselemään tyhmiä. Vaikka kaikki muut olisivat valmiina hyppäämään kairoon tai lähettämässä viallista rakettia kuuhun, ole sinä se, joka kysyy sen tyhmän kysymyksen. Viestijän TÄYTYY olla se, joka uskaltaa kysyä ja kyseenalaistaa. Viestijän täytyy olla se, joka kysymyksiä kysymällä on ymmärtänyt millaisia seurauksia sillä voi olla, jos kukaan ei kysy tyhmiä.

Viestinnän yliopisto-opettaja, väitöskirjatutkija,
virallinen tyhmien kysyjä
Marja Eklund

PS: Jos mietit mihin viittaus viallisesta raketista liittyy, tutustu tarinaan ryhmäajattelusta lukeamalla artikkeli *“How Groupthink Played a Role in The Challenger Disaster”* - Shannon Smith (2020).

Kuva: Eino Ansio

Laura Valkonen

KAAROSTEORIA

LIFE FINDS A WAY?

Siinä se nyt oli. Sähköpostiin kilahti uutinen pääsykokeiden yllätyksellisestä onnistumisesta. Virkeät saatesanat ponkaisivat näyttölle: "Tervetuloa opiskelemaan Tampereen yliopistoon!". Raikas tuulahdus uutta intoa leijaili olohuoneeseen, jossa yleensä tuoksui lähestyvä keski-ikä ja menetetty keskiluokkaisuus.

Kaikki oli kaaoksen tilassa. Vaatteet roikkuivat tuolilla, kahdeksanvuotias parisuhde oli laitettu pyykkinarulle ihmisille tyypillisten ongelmien hyökyaallon jäljiltä, yritykseni oli räjäytetty pitkien pöytiä, likaiset tiskit lojuivat altaassa viikonlopulta ja kaikki varallisuus oli tuulen mukana pyörähtänyt ikkunasta ulos. Kaiken keskellä oli kaikista sekavin ydin - minä itse. Paikallaan istuva pyörremyrsky. Eläköön Hot Mess Summer 2025! Uusi väylä oli auki ja eikun hanaa!

Raskaalla kaasujalalla tulikin sitten loppukesä rallateltua ja rilluteltua ihan siinä vilpittömässä uskossa, että syksyn tullen opintojen alkaessa tämä henkilöremontti olisi tietenkin valmista kauraa. Voisin viimeinkin tämän uskomattoman tahmaisen alkuvuoden jälkeen keskittyä siihen, mikä on tällä hetkellä tärkeää. Sitäpaitsi, kun pääsykokeistakin pääsin läpi, kuinka hankalaa pari Kela-hakemusta voisi olla? Av, yv opintotuki ja pankkiin lainahakemusta, ja käytännön asiat oli kunnossa.

Kuten usein käy, juuri silloin, kun olen varma asioista, elämä puhkeaa huumorin kukkaansa ja sitoo kengännauhani selkäni takana yhteen. Olin kyllä ottanut huomioon sen, että edellisistä akateemisista opinnoistani oli huimat kymmenen vuotta. Olin varautunut siihen, että opis-

kelutaitoni saattaisivat vaatia sparraamista. Tai että yrittäjän ja opiskelijan arki vaatii raakaa aikataulujen yhteensovittamista. Olin varautunut siihen, että erilaisten intrajärjestelmien ja palveluiden viidakossa tulisi olemaan vaikeaa suunnistaa ainakin aluksi. Siihen en varautunut, että mikään näistä ei vaatinut minulta oikeastaan juurikaan harjoittelua.

Orientaatioon saapuessani kävi hyvin selväksi se todellisuus, jolle en ollut suonut ainoatakaan ajatusta. Kymmenessä vuodessa minusta on tullut vanhempi ja yliopiston opiskelijakunnasta nuorempi. Käytävillä soriseva puhe ei kuulostanut lainkaan samalta kieleltä, kuin mitä itse puhun tai edes tulen jatkuvasti kuulleeksi. Opettajien puheenvuorot keskittyivät itsenäistymisen teemoihin, jotka olivat kaukana omas-

**"YHTÄKKIÄ TIPUIN
NUORUUTENI ILLUUSIOISTA SUORAAN
ELÄKEIKÄÄN."**

sa menneisyydessäni, mutta varmasti ympärillä olevieni kanssaopiskelijoiden nykyisyydessä. Vertaisyhteisön ajankohtaiset kokemukset, innostukset ja kauhistukset muodostuivat aivan tefloniksi, jota pitkin yritin kiivetä kohti ymmärryksen huippua. Mikään ei tuntunut tarttuvan. Ihmiselle, jolle ikä ei ikinä ole ollut tarinan pääroolissa, oli kylmäävää huomata sen korostunut merkitys uuteen yhteisöön saapuessa. Kyseessä oli pääsääntöisesti varmastikin sisäinen kokemus eikä niinkään ulkopuolelta

heijastettu tai alleviivattu ajatus, mutta yllätin itseni aivan uudenlaisen haasteen ja työmäärän edestä. Orientaatiota tulisi vaatimaan eniten aivan uudenlainen sosiaalinen todellisuus. Huumori, jota olen tottunut suvereenisti käyttämään jäänmurtamisessa, ei ehkä tavoittaisi kuulijoitaan. Yhteinen kieli tai yhteiset sukupuolvikokemukset eivät auttaisi minua tai muita samaistumaan toisiimme. Ymmärrys siitä, että olemme kasvaneet ja eläneet erilaisessa ajassa ja tilassa, tuntui yhtäkkiä kasvattavan etäisyyttä muihin entisestään.

Yhtäkkiä tipuin nuoruuteni illuusiosta suoraan eläkeikään. Näin itseni elävästi istumassa kollegani kampaajatuolissa pyytämässä sellaista leikkausta, joka nuorentaisi keski-ikäistä naista sekä jonottamassa Tokmannin alennusmyynteihin, jossa saa ostaa 3 paitulia kahden hinnalla.

”ELÄKÖÖN PERKELE HOT SENIOR SUMMER 2025!”

Tarkentavana huomiona tässä, että henkilökohtaisesti, päättäväisesti, periksiantamattomasti ja peruuttamattomasti vihaan sanaa paituli.

Raitulipaitulin lisäksi, hakisín apteekista ehkä myös nuorentavat päivä- ja yövoiteet, sillä eläkeläisen ohuelle iholle ei Sokoksen tuotteet välttämättä sopisi. Niissähän voi olla kaikenlaista hajustetta ja kemikaalia. Uimahalleilla olisi varmasti sellaista seniorijumppaa, jonka jälkeen saisi kahviosta pullaa ja kahvia – tai lämmintä maitoa, jos vatsa ei kahvia enää kestäkään.

Vajosin suoraan katukivetyksen raosta omaan henkilökohtaiseen, kriisien tappuran ja tulikiven täyttämään helvettiin. Siellä olin se hassu tati yliopistolla, joka niiden oikeasti nuorten kanssa yrittää tavoittaa uuden teini-iän käyttämällä väärin ja nolosti sanontoja kuten sigma, goat tai bängeri. Aloitinkin tämän siirtymän erinomaisesti ja opettelín heti muutamat vanhuusfraasit: ”Te olette varmaan liian nuoria muistamaan tuota...”, ”silloin kun minä olin teidän ikäinen...”, ”kun tulette tähän ikään, niin silloin huomaatte...”

Minun onnekseni elämän huumorinkukka tietää, milloin vitsi on tullut päätökseensä. Silloin se yleensä lähettää kannustavan ystävän kysymään, että tulikohan sinun nyt vähän ylitulkitua asiain laitaa. Ja muistuttamaan siitä, että ihan noin rankkoja stereotypioita ikääntymisestä tai muistakaan asioista ei olla sinun suustasi vielä kuultukaan. Ja ehdottamaan, että pitäisi-kö sinun lempeästi, mutta kriittisesti tarkastella sitä sinun tulevaisuudenkuvasi todenperäisyyttä.

Havahduin ajatukseen, ettei minun tarvitse olla niin huolissani siitä seniorielämästä, sillä tästä kiukuttelusta päätellen en taida olla tavoittanut edes aikuisuuteen kuuluvaa emotionaalista kypsyyttä. Itseasiassa siinä taitavat nuoremmat kollegat olla jopa hieman itseäni pidemmällä. Edes se ärsyttävä jankuttaminen kokemuksen tuomasta viisaudesta ei näyttänyt pääsevän paniikin ja uhkakuvien läpi.

Olinko siis kirjoittanut omaan tarinaani uuden dramaattisen käänteen, joka vei huomioni turhan kauas sen pääjuonesta? Todennäköisesti. Niin kuin eräällä luennolla opettajamme muistutti, erilaisuudesta ja erilaisista elämäkokemuksista versoo rikkautta ja näkökulmia, jotka muuten jäisivät tavoittamatta. Miksi siis olin niin määrätietoisesti päättänyt nähdä sen henkilökohtaisena heikkoutena ja taluttanut itseni tällaiseen kliseiseen ikäkriisimiinaan? Etenkin, kun en kenessäkään toisessa näe ulkoisia asioita, kuten esimerkiksi ikää, henkilöä määrittävänä tai varsinkaan rajoittavana asiana.

Eläköön perkele Hot Senior Summer 2025!

Olen aina itsekin ajatellut erilaisuuden tuovan rikkautta ja vahvuutta mihin tahansa yhteisöön. Olen aina ollut kiinnostunut kokemuksista ja ajatuksista, joita muilla on tarjottavanaan.

Miksi ihmeessä olin päättänyt niin vimmaisesti, että tämä ei koske myös minua itseäni? Ja vaikka tuntisinkin itseni ulkopuoliseksi, miksi olin niin vakuuttunut, ettei reittiä lähemmäksi muita olisi löydettävissä? Olisiko pieni eväsretki ulkopuolisuuden harhojen maailmaan liittynytkin siihen pyykkinarulla kuivumassa olevaan juttuun?

PSSST, JUTTU ALKAA AIEMMALTA AUKEAMALTA!

Ehkä kyse oli ollut juuri siitä - harhautuksesta. Ehkä aivoni tarvitsi muuta ajateltavaa, etten levottomuudessani nyppisi narulla kuivumassa olevaa tulevaisuutta täyteen reikiä. Ja ehkä ikäkriisi ei johtunutkaan oikeastaan iästä, vaan eteenpäin menemiseen liittyvästä epävarmuudesta. Positiivista on kuitenkin se, että likaiset tiskit on tullut pestyä useammin, eikä vaatteista enää makoile tasoilla kuin ehkä maksimisaaan puolet.

Joskus eniten turhauttaa palata yhä uudestaan samojen perusasioiden äärelle. Jatkuvasti todistaa sitä, ettei näe tulevaisuuteen eikä voi elää nykyistä nopeammin. Toisinaan on pakko vain luottaa siihen, että asiat menevät niin kuin ne tahtovat mennä, vaikka kuinka koirapillillä yrittäisi kutsua vastauksia tulevaisuudesta tähän hetkeen.

Onneksi tässä hetkessä on myös ne parhaat asiat. Tulevaisuuden avoin moottoritie tai kintupolku, valinnanvapaus - rakkauskin, sen monessa muodossa. Kriisin väistyessä alkaa jälkipolusta hahmottua uusia jännittäviä muotoja, joita ei ole ehkä aiemmin edes tullut ajatelleeksi, ja kaaoksesta alkaa hiljalleen erottua oikeita kysymyksiä satojen vastausten seasta. Luultavasti tulossa on vielä päivä, kun kysymysten äärelle tuntuu hyvältä asettua hiljaisesti, ei käskemällä vaan kuuntelemalla. Muut asiat asettuvat ilmeisesti omille paikoilleen ajan kanssa.

PÄÄKIRJOITUS

Syksy sujahti ohi silmänräpäyksessä, ja niin oikeastaan koko vuosikin. Oikeastaan niin nopeasti, että pohdimme, missä välissä edes teimme tämän lehden tai sen ensimmäisenkään. Alkuvuosi lehden parissa tarkoitti uuden opettelua – ja vähän rämpimistä. Sitä se oli nyt loppuvuodestakin, mutta ihan vähän vain... Kevään lehden julkaisu herätti meissä suurta ylpeyden tunnetta, ja samalta meistä tuntuu nyt tätä syksyn lehden pääkirjoitusta kirjoittaessammekin.

Päätoimittajavuoteen on mahtunut vaikka ja mitä laidasta laitaan aamu viiteen taittamisesta aina lehden kansikuvan ikuistamiseen viidessä minuutissa, eikä tietokoneiden – tai päätoimittajien – tiltaamiseltakaan ole välttytty. Hauskaa meillä kuitenkin on ollut joka käänteessä.

Rehti kantaa nimeään jo viidettä vuotta, mitä juhlistimme marraskuussa lastenkutsuilla. Juhlaviirien alla pöydille leviteltiin aikaisempien vuosien lehtiä. Sivuja selaillessa kirkastui Rehtin merkitys reettorikulttuurille, ja aukeamilla pomppiessa sukelsimme reettoreiden syvimpään olemukseen ja historiaan. Lehden tekemisen rikkaus on tehdä sitä yhdessä toisten reettoreiden kanssa, ja jakaa erilaisia tarinoita, ideoita ja ajatuksia. Rehti on tekijöidensä näköinen lehti, jonka sivujen suojassa kuka tahansa voi kokeilla luovuuttaan ja hullutella kerran tai vaikka useammankin. Rehti muuttuu jokaisen toimituksen myötä, emmekä usko sen saavuttavan mitään lopullista muotoa – tai sitä toivokaan.

Toisen ja tällä kertaa viimeisen meidän päätoimittamamme Rehtin teemana on hulluttelu. Siksi nyt avaamasi lehti onkin ihan unhinged ja tippunut taitossa saranoiltaan. Nyt on meidän aikamme hiljaa tätiytyä ja vetäytyä kirjoittamaan oodia ajatusviivoille ja muille spesifeille asioille. Toivottavasti viihdyt nurinkurisen lehtemme parissa useamman tovin. Me ainakin olemme.

Rehtin 2025 päätoimittajat,
Lissu & Sanni <3

Vuujuttu
s. 21

Sateenkaari-
seniortit
s. 13

Kuumimmat
kirppisvinkit
s. 17

Pääkirjoitus
s. 4

Joululoma-
vinkit
s. 37

Ruoka-
nurkkaus
s. 33

Liian raitis
enkaksi
s. 31

Toimittus
testaa
s. 29

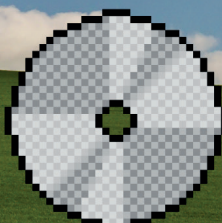
Pappiusja
some
s. 27

Astrologia
s. 35

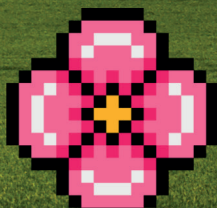
Juttuvaihto
Tarinaty
s. 38

Kaosteoria
s. 7

Ystävyys
intervertin
tapaan
s. 19

Kerro kerro
kuvastin
s. 11

Kysy se
tyhjä
kysymys
s. 9

PÄÄTOIMITTAJAT:

Sanni Savinainen

Elisa Erkkilä

TOIMITTAJAT

Aapeli Rytönen

Marilla Timonen

Lumi Hannula

Venla Varjonen

Helmi Miettinen

Daniel Kunnaspuro

Elma Vehniäinen

Aino Kankkunen

Laura Valkonen

TAITTO & KANSI

Sanni Savinainen

Elisa Erkkilä

PAINO

Keuruun Laatupaino Oy

KIIITOKSET

Marja Eklund

Petja Kopperoinen

Roni Saarti

Inari Isohanni

Marilla Timonen

Asiasana

Gonzo

Käsimalli

Fröbelin palikat

SWING

off-brand Jaffa-keksit

rehti

2025 2/2

